

# ΧΡΙΣΤΟΣ ΚΟΣΜΟΣ



ΠΕΡΙΟΔΙΚΗ ΕΚΔΟΣΗ ΤΗΣ Ι. ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΚΙΣΑΜΟΥ & ΣΕΛΙΝΟΥ  
ΠΕΡΙΟΔΟΣ Γ' \* ΕΤΟΣ ΠΑ' \* ΤΕΥΧΟΣ 41 \* ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ - ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ - ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ 2012



# ΧΡΙΣΤΟΣ & ΚΟΣΜΟΣ

Περιοδική Έκδοση  
τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως  
Κισάμου & Σελίνου

\*\*\*

ΠΕΡΙΟΔΟΣ Γ' ΕΤΟΣ ΝΑ'  
ΤΕΥΧΟΣ 41

ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ-ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ-ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ 2012

ΙΔΡΥΤΗΣ: Ὁ Σεβ. Μητροπολίτης  
ἀπὸ Κισάμου & Σελίνου κ.κ. ΕΙΡΗΝΑΙΟΣ

ΕΚΔΟΤΗΣ: Ὁ Σεβ. Μητροπολίτης  
Κισάμου & Σελίνου κ.κ. ΑΜΦΙΛΟΧΙΟΣ

\*\*\*

Ταχυδρομική Διεύθυνσις:  
Ἱερά Μητρόπολις Κισάμου & Σελίνου  
Κισάμος Χανίων Τ.Κ. 734 00  
Τηλ.: 28220 22128-22018  
Fax: 28220 83037

Ἡλεκτρονική Διεύθυνσις: [www.imks.gr](http://www.imks.gr)  
Email: [info@imks.gr](mailto:info@imks.gr)

ΚΩΔΙΚΟΣ ΕΚΔΟΣΕΩΣ: 082492

Διανέμεται ΔΩΡΕΑΝ

Συδρομές προαιρετικές  
Ἀριθμ. Λογαριασμοῦ Ἐθνικῆς  
Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος: 390/54013303

\*\*\*

Ἡλεκτρονική ἐπεξεργασία - Σελιδοποίηση:  
Ἀντώνιος Βακάκης, Θεολόγος-  
Γραμματεὺς Ι.Μ.Κ.Σ.

## ΕΞΩΦΥΛΛΟ:

Ἴλαία καλλίκαρπος,  
Ὁ θησαυρὸς  
τῆς Κρήτης



## ΟΠΙΣΘΟΦΥΛΛΟ:

Χριστουγεννιάτικες  
ἐκδηλώσεις  
τοῦ Ὁδείου καὶ τῆς  
"Συντροφιάς τῆς  
Χαράς" τῆς Μητροπό-  
λεώς μας



# ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

«Πατριαρχική Ἀπόδειξις ἐπὶ τῇ Ἑορτῇ τοῖς Χρι-  
στουγέννοις»

Τῆς Α.Θ. Παναγιότητος τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατρι-  
άρχου κ.κ. ΒΑΡΘΟΛΟΜΑΙΟΥ ..... σελ. 147-149

«Ἐγκύκλιος Χριστουγέννων (5/2012)»

Τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Κισάμου & Σελίνου  
κ. Ἀμφιλοχίου..... σελ. 150-151

«Στὴ φάτνη τῆς ψυχῆς μας»

Τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου ἀπὸ Κισάμου & Σελίνου  
κ. Εἰρηναίου..... σελ. 152-153

«Ἐπικαιρες σκέψεις. Ἀφρισμένα κύματα τῆς κο-  
σμικῆς ματαιότητος»

Τοῦ Πανοσ. Ἀρχιμ. Ἰγνατίου Χατζηνικολάου, Θεο-  
λόγου-τ. Λυκειάρχου- Ἱεροκέρυκος Ἰ. Μ. Κισάμου  
& Σελίνου ..... σελ. 154-155

«Ἡ Ἐνανθρώπησις τοῦ Θεοῦ καὶ ἡ ἀνύψωσις τοῦ  
ἀνθρώπου»

Τοῦ Αἰδεσιμολ. Πρωτοπρ. Ἐμμανουὴλ Μπαριωτάκη,  
Ἀρχιερ. Ἐπιτρόπου Ἰ. Μ. Κισάμου & Σελίνου .....  
..... σελ. 156-157

«Τῆς Συνόδου τῆς πρώτης ἀνεδείχτης ὑπέρμα-  
χος...»

Τοῦ Ὁσιολ. Ἱερομ. Στυλιανοῦ Τζινευράκη, Θεολό-  
γου - Ἱεροκέρυκος Ι.Μ.Κισάμου & Σελίνου .....  
..... σελ. 158-160

«Ἁγιοκατάταξις τοῦ Ὁσίου Νικηφόρου τοῦ Λε-  
προῦ» ..... σελ. 160-161

«Μία Ὁδὴ γιὰ τὴν κρίσις»

Τοῦ κ. Ἀντωνίου Παπαγιάννη, Ἱατροῦ σελ. 162-163  
«Ζήτησα ἀπὸ τὸ Θεό...»..... σελ. 164

«Τὸ Χρονικὸ τῆς Μητροπόλεώς μας»

(Οκτώβριος-Νοέμβριος-Δεκέμβριος 2012) .....  
..... σελ. 165-174

«Δωρεές ὑπὲρ τῶν Ἰδρυμάτων τῆς Μητροπόλεώς  
μας» ..... σελ. 175



# ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΚΗ ΑΠΟΔΕΙΞΙΣ ΕΠΙ ΤΟΙΣ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΟΙΣ

+ Β Α Ρ Θ Ο Λ Ο Μ Α Ι Ο Σ  
ΕΛΕΩ ΘΕΟΥ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ,  
ΝΕΑΣ ΡΩΜΗΣ ΚΑΙ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΣ ΠΑΤΡΙΑΡΧΗΣ  
ΠΑΝΤΙ ΤΩ ΠΛΗΡΩΜΑΤΙ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ  
ΧΑΡΙΝ, ΕΛΕΟΣ ΚΑΙ ΕΙΡΗΝΗΝ  
ΠΑΡΑ ΤΟΥ ΕΝ ΒΗΘΛΕΕΜ ΓΕΝΝΗΘΕΝΤΟΣ  
ΣΩΤΗΡΟΣ ΧΡΙΣΤΟΥ

\*\*\*

*"Χριστός γεννᾶται· δοξάσατε.  
Χριστός ἐπὶ γῆς ὑψώθητε."*

**Α**ς πανηγυρίσωμεν χαρ-  
μοσύνης τὴν ἄφατον Θεοῦ  
συγκατάβασιν. Οἱ Ἄγγελοι  
προηγουῖνται ψάλλοντες  
*"δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς  
εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία"*.

Ἐπὶ τῆς γῆς ὅμως βλέπομεν  
καὶ βιοῦμεν πολέμους καὶ ἀπειλὰς  
πολέμων. Καὶ ὅμως δέν ἀναιρεῖται  
ἐκ τούτου ἡ χαρμόσυνος **ἀγγελία**.  
**Ἡ εἰρήνη**, πράγματι ἦλθεν ἐπὶ  
τῆς γῆς διὰ τῆς καταλλαγῆς, ἐν τῷ  
προσώπῳ Ἰησοῦ Χριστοῦ, τοῦ Θεοῦ  
καὶ τῶν ἀνθρώπων. Ἀλλά, ἀτυχῶς,  
δέν κατηλλάγημεν, παρὰ τὸ ἅγιον  
θέλημά Του, οἱ ἄνθρωποι μεταξύ  
μας. Διακείμεθα ἐχθρικῶς πρὸς  
ἀλλήλους. Διακρινόμεθα διὰ φανα-  
τισμούς ὡς πρὸς τὰς θρησκευτικὰς  
καὶ πολιτικὰς μας πεποιθήσεις, διὰ  
πλεονεξίαν ὡς πρὸς τὴν ἀπόκτη-  
σιν τῶν ἀγαθῶν, διὰ ἐπεκτατισμόν  
ὡς πρὸς τὴν ἄσκησιν τῆς πολιτικῆς  
ἐξουσίας. Καὶ οὕτω συγκρούομεθα  
πρὸς τοὺς συνανθρώπους μας.



Ὁ πεφωτισμένος αὐτοκράτωρ  
τῶν Ρωμαίων Ἅγιος Κωνσταντῖνος  
ὁ Μέγας, διὰ τοῦ Διατάγματος  
τῶν Μεδιολάνων, τοῦ ἐκδοθέντος  
ἐν ἔτει 313 μετὰ Χριστόν, ἐθέσπι-  
σε τὴν ἐλευθέραν ἄσκησιν τῆς χρι-  
στιανικῆς πίστεως, παραλλήλως  
καὶ τὴν ἐλευθέραν ἄσκησιν πάσης



ἄλλης θρησκείας. Δυστυχῶς, μετά τὴν πάροδο, ἔκτοτε, χιλίων ἑπτακοσίων ἀκριβῶς ἔτων, ἐξακολουθοῦν ἀσκούμενοι κατὰ τόπους θρησκευτικοὶ διωγμοὶ κατὰ χριστιανῶν ἢ ἄλλων χριστιανικῶν μειονοτήτων.

Παραλλήλως, οἱ οικονομικοὶ ἀνταγωνισμοὶ ἐντείνονται παγκοσμίως καὶ ἡ ἐπιδίωξις τοῦ προσκαίρου κέρδους προωθεῖται ὡς κεφαλαιώδης σκοπός. Αἱ θλιβεραὶ συνέπειαι τῆς ὑπερσυγκεντρώσεως τοῦ πλούτου εἰς χεῖρας ὀλίγων καὶ τῆς οικονομικῆς ἐξαθλιώσεως μεγάλων ἀνθρωπίνων μαζῶν παραβλέπονται. Ἡ δυσαναλογία αὕτη, ἡ ὁποία χαρακτηρίζεται παγκοσμίως ὡς **οικονομικὴ κρίσις**, εἶναι κατ' οὐσίαν ἀπότοκος **τῆς ἠθικῆς κρίσεως**. Εἰς τὴν ἠθικὴν ταύτην κρίσιν, ἀτυχῶς ἡ ἀνθρωπότης δέν δίδει τὴν πρέπουσαν σημασίαν. Πρὸς δικαιολόγησιν τῆς στάσεώς της ἐπικαλεῖται τὴν ἐλευθερίαν τῶν συναλλαγῶν. Ἡ ἐλευθερία ὅμως τῶν συναλλαγῶν δέν ἐπιτρέπει τό ἔγκλημα. Καὶ ἐγκληματικὴ συμπεριφορὰ δέν εἶναι μόνον ἡ περιγραφομένη εἰς τοὺς ποινικοὺς κώδικας. Εἶναι καὶ ἐκείνη ἡ ὁποία, ἂν καὶ δέν προβλέπεται ὑπὸ τῶν ἐπιταγῶν τῶν ποινικῶν νόμων, ὑφαρπάζει τὸν πλοῦτον τῶν ἄλλων διὰ καταλλήλων μεθοδεύσεων. Ἐφ' ὅσον ὁ νόμος δέν ἐπιβάλλεται, αἱ ἀντιδράσεις τῶν θιγομένων πολιτῶν ἐκδηλοῦνται πολλάκις ἀνεξελέγκτως καὶ προκαλοῦν διάσάλευσιν τῆς κοινωνικῆς εἰρήνης.

Παρακολουθοῦντες, λοιπόν, ἀπὸ τοῦ Οἰκουμενικοῦ ἡμῶν Πατρι-

αρχείου, τὰ "σημεῖα τῶν καιρῶν", κατὰ τὰ ὁποῖα "ἀκούονται" πανταχόθεν καὶ βιοῦνται "πόλεμοι καὶ ἀκαταστασίαι" καὶ ἐγείρεται ἔθνος ἐπὶ ἔθνος καὶ βασιλεία ἐπὶ βασιλείαν, σεισμοὶ τε μεγάλοι κατὰ τόπους καὶ λιμοὶ καὶ λοιμοὶ, φόβητρά τε καὶ σημεῖα ἀπ' οὐρανοῦ μεγάλα παρουσιάζονται (πρβλ. Λουκ. κα', 10-12), βιοῦντες δέ ἔμπραγμάτως τό Βασιλειανόν, ὅτι *"τῆς ἀγάπης ἐξαίρετα δύο ταῦτα τό λυπεῖσθαι μὲν καὶ ἀγωνιᾶν ἐφ' οἷς βλάπτεται ὁ ἀγαπώμενος, χαίρειν δέ καὶ ἀγωνίζεσθαι ὑπὲρ τῆς ὠφελείας αὐτοῦ... ὁ δέ μὴ οὕτω συνδιατιθέμενος φανερός ἐστὶ μὴ ἀγαπῶν τὸν ἀδελφόν"* (Μ. Βασιλείου, Ὅροι κατ' ἐπιτομήν, P.G. 31, 1200Α), κηρύττομεν ἀπὸ τῆς Ἱερᾶς ταύτης Καθέδρας τοῦ Κέντρου τῆς Ὁρθοδοξίας τό ἐπὶ θύραις νέον Ἔτος ὡς **Ἔτος Πανανθρωπίνης Ἀλληλεγγύης**.

Ἐλπίζομεν ὅτι οὕτω θά εὐαισθητοποιήσωμεν ἀρκετάς καρδίας τῶν μελῶν τῆς ἀνθρωπότητος ἐπὶ τοῦ προβλήματος τῆς μεγάλης καὶ ἐκτεταμένης πτωχείας καὶ ἐπὶ τῆς ἀνάγκης λήψεως μέτρων, πρὸς ἀνακούφισιν τῶν πεινῶντων καὶ δυστυχούντων.

Ζητοῦμεν, ὡς πνευματικὸς ἐκκλησιαστικὸς ἡγέτης, τὴν σύμπραξιν ὅλων τῶν καλῆς θελήσεως προσώπων καὶ Κυβερνήσεων διὰ τὴν πραγματοποίησιν ἐπὶ τῆς γῆς τῆς τοῦ Κυρίου **εἰρήνης**. Τῆς εἰρήνης, τὴν ὁποίαν ἐπηγγέθησαν οἱ Ἄγγελοι καὶ ἔφερε τό βρέφος Ἰησοῦς. Ἐπιθυμοῦντες τὴν ἀληθῆ εἰρήνην ταύτην, τὴν πάντα νοῦν ὑπερέχου-

σαν, ὀφείλομεν νά τήν ἐπιδιώκωμεν ἐμπράκτως, μὴ ἀδιαφοροῦντες διά τās ἀδυναμίας, πνευματικάς καί ὑλικάς, τοῦ συνανθρώπου, ὑπέρ τοῦ ὁποίου Χριστός κατήλθεν εἰς τόν κόσμον.

Ἡ ἀγάπη καί ἡ εἰρήνη εἶναι γνωρίσματα τῶν Μαθητῶν καί Ἀποστόλων τοῦ Κυρίου καί παντός Χριστιανοῦ. Ὅθεν, προτρεπόμεθα ἑαυτούς καί ἀλλήλους, ὅπως κατά τό Ἔτος τοῦτο τῆς **Πανανθρωπίνης Ἀλληλεγγύης** καταβάλλωμεν ὡς ἄτομα καί ὡς λαοί, συνειδητάς προσπάθειάς διά τήν ἀμβλυνσιν τῶν ἀπανθρώπων συνεπειῶν τῶν μεγάλων ἀνισοτήτων καί διά τήν ἀναγνώρισιν ὑπό πάντων τοῦ δικαίωματος τῶν ἀσθενεστέρων πρὸς ἀπόλαυσιν τῶν ἀπαραιτήτων διά τήν ζωὴν τοῦ ἀνθρώπου ἀγαθῶν.

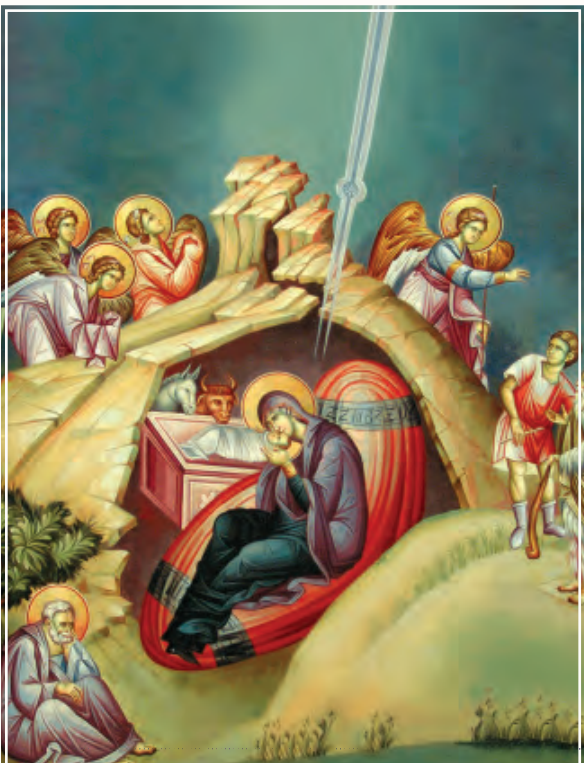
Τοιοῦτοτρόπως θά ἴδωμεν πραγματοποιουμένην ἐν τῷ μέτρῳ

τοῦ ἀνθρωπίνως ἐφικτοῦ καί ἐπὶ τῆς γῆς τήν εἰρήνην.

Προσκυνοῦντες μεθ' ἀπάσης τῆς αἰσθητῆς καί τῆς νοητῆς κτίσεως τήν ἐκ Παρθένου ἐπὶ γῆς ἐνδημίαν τοῦ Υἱοῦ καί Λόγου τοῦ Θεοῦ καί κλίνοντες γόνυ ἐνώπιον τοῦ Βρέφους Ἰησοῦ, τοῦ φωτισμοῦ καί σωτήρος μας, τοῦ ὑπερασπιστοῦ τῆς ζωῆς μας, διερωτώμεθα ἀληθῶς μετὰ τοῦ Ψαλμοῦ τίνα φοβηθήσομεθα ἢ ἀπό τίνος δειλιάσωμεν (πρβλ. Ψαλμ. 26) οἱ χριστιανοί, ἐφ' ὅσον "ἐτέχθη ἡμῖν σήμερον Σωτήρ" (πρβλ. Λουκ. β' 11), "ὁ Κύριος τῶν δυνάμεων καί βασιλεύς τῆς δόξης" (πρβλ. Ψαλμ. 23);

Εὐχόμεθα καί προσευχόμεθα ἐκτενῶς καί ὀλοκαρδίως ὅπως τό ἀνατέλλον ἔτος 2013 καταστῆ διά πάντας ἔτος πανανθρωπίνης ἀλληλεγγύης, ἐλευθερίας, καταλλαγῆς, εὐδοκίας, εἰρήνης καί εὐφροσύνης καί ὅπως ὁ ἐν Σπηλαίῳ τεχθεὶς προαιώνιος Λόγος τοῦ Πατρός, ὁ ἐνώσας τοὺς ἀγγέλους καί τοὺς ἀνθρώπους ἐν ἐνὶ τάγματι καί ποιήσας εἰρήνην ἐπὶ τῆς γῆς, χαρίζῃ εἰς πάντας ὑπομονήν, ἐλπίδα καί δύναμιν καί εὐλογῇ τόν κόσμον διά τῶν θείων δωρεῶν τῆς ἀγάπης Αὐτοῦ. Ἀμήν.

**Φανάριον, Χριστούγεννα βιβ' + Ὁ Κωνσταντινουπόλεως ΒΑΡΘΟΛΟΜΑΙΟΣ**  
**διάπυρος πρὸς Θεόν εὐχέτης πάντων ὑμῶν**



# ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΩΝ (5/2012)

«Σκέψου πόσο μεγάλο εἶναι νά βλέπεις τόν ἥλιο νά ἔχει κατέλθει ἀπό τούς οὐρανοὺς καί νά τρέχει πάνω στή γῆ καί ἀπό ἐκεῖ νά ἀφήνει παντοῦ τίς ἀκτίνες του. Ὄταν λοιπόν αὐτό, ἂν συνέβαινε στόν αἰσθητό ἥλιο, θά ἄφηνε κατάπληκτους ἐκείνους πού θά τό ἔβλεπαν, σκέψου καί συλλογίσου τώρα, πόσο μεγάλο εἶναι νά βλέπεις τόν Ἥλιο τῆς Δικαιοσύνης νά ἀφήνει ἀπό τήν σάρκα Τοῦ τίς ἀκτίνες καί νά καταυγάζει τίς ψυχές μας».

(Ἅγιος Ἰωάννης Χρυσόστομος)



ση σκιρτᾶ καί εὐφραίνεται. Ἄγγελοι καί ἄνθρωποι πνευματικῶς πανηγυρίζουν. Ἐν χρόνῳ καί τόπῳ ὁ Υἱός καί Λόγος γεννᾶται ὡς ἄνθρωπος καί διά τῆς ἐνανθρωπήσεώς Του λύει τά ἔργα τοῦ σκοτούς. *“Ὁ Θεός ἐν σαρκί ἐπέφανε τοῖς ἐν σκότει καί σκιᾷ καθημένοις”* (Ἰδιόμελον τῆς Λιτῆς τῶν Χριστουγέννων). Τό σκοτός τῆς ἀγνωσίας διαλύεται, καθὼς ἀνέτειλε ὁ Ἥλιος τῆς Δικαιοσύνης, γιά νά καταυγάσει μέ τίς ἀκτίνες Του τίς ψυχές μας καί νά θερμάνει τίς καρδιές μας. Ἀπό τήν νύχτα ἐκείνη τῆς Γεννήσεως, τό Φῶς ἔρχεται νά φωτίσει τό σκοτάδι στίς σκοτισμένες καρδιές τῶν ἀνθρώπων, τίς παγωμένες ἀπό τό αἶσθημα τῆς ιδιοτέλειας πού ζεσταίνονται στό ἄκουσμα τοῦ μεγάλου μηνύματος, τό ὁποῖο πηγάζει ἀπό τό ταπεινό σπήλαιο τῆς Βηθλεέμ.

**Α**γαπητοί μου πατέρες καί συλλειτουργοί, ἀδελφοί καί τέκνα ἐν Κυρίῳ ἀγαπητά καί περιπόθητα τῶν Ἐπαρχιῶν μᾶς Κισάμου καί Σελίνου,

Μέ τούς λόγους αὐτούς περιγράφει ὁ Ἱερός Χρυσόστομος τό μεγάλο γεγονός τῆς Θείας Γέννας, τῆς ἐλεύσεως καί πάλι τοῦ Σαρκοφορεμένου Θεοῦ μας στόν κόσμο, ἔκφραση τῆς ἀγάπης Του γιά τόν κόσμο καί τό πλάσμα Του, τόν ἄνθρωπο.

**Χριστούγεννα:** Ὁλόκληρη ἡ κτί-

Διερωτῶμαι ὁμως, ἀγαπητοί μου ἀδελφοί, στήν χωρίς νόημα ζωή πού ἐπιλέξαμε τίς τελευταῖες δεκαετίες ὡς τρόπο καί στάση ζωῆς, ζωή πού καταναλώνουμε, γιά νά βροῦμε νόημα ὑπαρξης μέσα ἀπό τήν κατανάλωση, ζωή πού τό *«ἄσκοπο συναγωνίζεται τό παράλογο καί τόν ἀγώνα κερδίζει πάντα τό τραγικό»*, κατά τήν ρήση τοῦ ἁγίου Ἰουστίνου Πόποβιτς, ζωή πού μέσα

στούς στολισμένους καί φωταγωγημένους δρόμους τῶν πόλεων, στήν κομοσυρροή τῶν πολυκαταστημάτων, κυκλοφορεῖ ἀνατριχιαστικά ἡ παγωνιά τῆς ἀπουσίας τοῦ Θεοῦ, διερωτῶμαι λοιπόν, πόση χαρά, δύναμη καί ἐλπίδα μπορεῖ νά χαρίσει στόν κόσμον καί τόν ἄνθρωπον ἡ σημερινή μεγάλη ἡμέρα καί ἑορτή τῆς Χριστιανοσύνης; Διερωτῶμαι ἐπίσης τί σημαίνουν τά Χριστούγεννα γιά τόν τόπον, τήν κοινωνία μας, τήν πατρίδα μας, τόν κόσμον ὅλον, ὅταν γύρω μας καί ἀνάμεσά μας κυριαρχεῖ ὁ φόβος, ἡ ἀνασφάλεια, ἡ ἐκμετάλλευση, ἡ ἀνεργία, τό ἄγχος, τά ναρκωτικά, οἱ ἀπάτες, οἱ κοινωνικοὶ ἀποκλεισμοί, ὁ ρατσισμός, οἱ ἀνισότητες, οἱ βολεμένοι καί οἱ ὑμέτεροι;

“Ὁμως... ἀκόμα καί ἂν ἔτσι ἔχουν τά πράγματα αὐτές οἱ ἅγιες ἡμέρες ἄς γίνουν αἰτία νά κάνουμε τήν ἀγάπη καί τήν ἐλπίδα νά φτερουγίσουν καί πάλι πάνω ἀπό τόν κόσμον μας καί νά τόν κατακλύσουν.” Ἄς τίς μοιράσουμε ἀπλόχερα στούς γύρω μας, γιατί ἡ ἀγάπη ὅσο τήν σκορπᾷ, τόσο αὐτή πολλαπλασιάζεται καί ἐπιστρέφει περισσότερη πίσω. Ἄς συνειδητοποιήσωμε πῶς ὁ Χριστός γεννᾶται καί καθημερινά ἀναγεννᾶται στό πρόσωπον κάθε πονεμένου, καταφρονεμένου, ἀπελπισμένου καί ἀπογοητευμένου συνανθρώπου μας. Στό πρόσωπον τοῦ «ξένου», τοῦ κάθε ξένου πού ἀδιάφορα προσπερνᾷμε στήν καθημερινότητα τοῦ βίου μας, τοῦ ἀπογοητευμένου παιδιοῦ πού στενάζει κάτω ἀπό τήν μάστιγα τῶν ναρκωτικῶν, τοῦ ἀνεργου, τοῦ ἄστεγου, τοῦ «νεόπτωχου», πού βλέπει τόν κόσμον νά χάνεται κάτω ἀπό τά πόδια του. Στά πρόσωπα ὄλων αὐτῶν ἄς ἀναζητήσωμε τόν γεννηθέντα Χριστό μας, γιά νά ἀνατείλει καί πάλι στόν κόσμον μας, μαζί μέ τόν Ἥλιο

τῆς Δικαιοσύνης, ἡ ἐλπίδα καί ἡ χαρά, γιά νά ξαναβροῦμε τό χαμένο νόημα τῆς ζωῆς μά καί τῆς ὑπάρξεώς μας.

Ἀγαπητοί μου ἀδελφοί,

Τό φετινό Ἅγιο Δωδεκαήμερον πού ἤδη διανύομε ἔχει γιά τόν τόπον καί τήν Μητρόπολή μας, τήν Ὁρθόδοξια ὅλη, ιδιαίτερη σημασία καί σπουδαιότητα. Καί τοῦτο γιατί ἡ Ἁγία καί Ἱερά Συνόδος τοῦ Οἴκουμενικοῦ μας Πατριαρχείου συμπεριέλαβε στό Ἁγιολόγιο τῆς Ὁρθόδοξης Ἐκκλησίας μας τόν μοναχό Νικηφόρον Τζανακάκη, τόν Λεπρό, καταγόμενο ἐκ τοῦ χωρίου Συρκαρίου Κισάμου. Κατόπιν τῆς πρόσφατης αὐτῆς ἀπόφασης ἀγιοκατάταξης τοῦ Ὁσίου Νικηφόρου του Λεπρού, θά ἑορτασθεῖ ἐπίσημα καί γιά πρώτη φορά ἡ ἱερά μνήμη του τήν Πέμπτη 3 Ἰανουαρίου στόν Ἱερό Μητροπολιτικό μας Ναό, Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου, στήν Κίσαμο. Κατά τήν Θεία Λειτουργία θά ἀναγνωσθεῖ, ἀπό τόν ἐκπρόσωπον τοῦ Οἴκουμενικοῦ μας Πατριάρχου, ἡ Πατριαρχική καί Συνοδική Πράξη Ἀγιοκατάταξης τοῦ Ὁσίου Νικηφόρου του Λεπρού καί θά τεθεῖ πρὸς προσκύνηση τεμάχιο τοῦ Ἱεροῦ Λειψάνου του. Στήν μεγάλη, ἱστορική καί εὐλογημένη αὐτή ἡμέρα γιά τόν τόπον καί τήν Μητρόπολή μας σᾶς περιμένομε ὅλους σας.

Χρόνια πολλά καί εὐλογημένα ἀγαπητοί μου ἀδελφοί. Χριστός γεννᾶται καί μαζί Του ἄς ἀναγεννηθοῦμε καί ἐμεῖς. Ὑγιεινό, μεστό οὐρανίων χαρίτων καί δωρεῶν τό ἐπί θύραις νέον ἔτος 2013.

Μετ' εὐχῶν καί πολλῆς τῆς ἐν Κυρίῳ  
Τεχθέντι ἀγάπης,

**Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ**  
**† Ο Κισάμου & Σελίνου**  
**ΑΜΦΙΛΟΧΙΟΣ**



# Στή φάτνη τῆς ψυχῆς μας

**Ἡ** «Φάτνη», πού γεννήθηκε ὁ Χριστός, ἦταν ἕνας φτωχικός καί ἀκάθαρτος στάβλος. Ἐλάχιστοι τόν ἔξεραν καί κανεῖς δέν τόν πεθυμοῦσε. Μόνο τά ἡσυχά κι' ὑπομονετικά ζῶα γύριζαν σ' αὐτόν κάθε βράδυ κουρασμένα ἀπὸ τὴ σκλαβιά τοῦ ἀνθρώπου γιὰ νά τόν ζεστάνουν μέ τά χνώτα των καί νά τόν βρωμίσουν μέ τίς κοπριές των. Μά ἀπὸ τὴν ἡμέρα πού γεννήθηκε μέσα σ'αὐτόν ὁ Ἅγιος καί ὁ Τέλειος, εἶναι κι'αὐτός καθαρὸς καί γίνεται τὸ μεγαλύτερο καί ἀγιώτερο προσκύνημα τῶν ἀνθρώπων πάνω στή γῆ. Ἐκεῖ πού πατοῦσαν τ' ἀκάθαρτα πόδια τῶν ζῶων, θά ῥθουν ὕστερα ἀπὸ λίγα χρόνια νά φιλοῦν τὸ χῶμα μέ ταπείνωση καί σεβασμὸ οἱ δυνάστες τῆς γῆς, κι οἱ εὐλαβικὲς ψυχές θά τὸ παίρνουν νά τὸ κάνουν στή ζωὴ των φυλακτὸ καί νά τὸ βάζουν μαζί στό μνήμα των γιὰ στερνὴ ἐλπίδα. Πολλὰ μικρά καί ἄσημα σπιτάκια, στά ὁποῖα γεννήθηκαν οἱ μεγαλοφυεῖς καί οἱ σωτήρες τῆς ἀνθρωπότητος, πῆραν σιγά-σιγά τιμὴ καί δόξα κι ἔγιναν «λαϊκά» προσκυνήματα. Μά, χωρὶς ἄλλο, κανένα ἀπὸ αὐτά καί κανένα ἀπὸ τά μέγαρα καί τά παλάτια τῶν ἀνθρώπων δέν ἐγνώρισε τὴ δόξα καί τὴν ἀγνότητα τοῦ στάβλου τῆς Βηθλεέμ. Μά ὅ,τι ἔγινε στό στάβλο πού γεννήθηκε ὁ Χριστός, μπορεῖ νά γίνη μέσα σέ ὁποιαδήποτε ἀνθρώπινη ψυχὴ. Καί κάθε ἀνθρώπινη ψυχὴ πού θά γεννηθῆ ὁ Χριστός, θά ἀλλάξῃ καί θ' ἀποκτήσῃ τὴ δόξα καί τὴν ἀγιότητα τοῦ στάβλου τῆς Βηθλεέμ. Ὅσο κι' ἂν εἶναι ἀκάθαρη, θά γίνη καθαρή, ἢ στένεψῇ τῆς θά πλατύνῃ καί τὸ τρομακτικὸ σκοτάδι τῆς θά φωτισθῇ ἀπὸ τὴν ἅγια λάμψη τῆς ἀλήθειας καί τῆς ἀρετῆς. Κι αὐτὴ ἡ ἀλλαγὴ,

**Τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου ἀπὸ  
Κισάμου καί Σελίνου  
κ.κ. Εἰρηναίου**

αὐτὸ τὸ παραξενο καί φαινομενικὰ δύσκολο πείραμα πού μᾶς καλεῖ ὁ Χριστός, ὁ Κύριος μας, νά κάμωμε, ἔγινε ὡς τώρα σ' ἀμέτρητες ψυχές καί πέτυχε μέ τόν καλύτερο τρόπο. Ἐδῶ ἕνας τελώνης, ἐκεῖ μιὰ πόρνη, παρὰ ἕνας ληστής κι ἄλλοι ἀμέτρητοι κακοὶ καί παραστρατημένοι πού δεχτήκανε στήν φάτνη των τὸ Χριστό, μετανοίωσανε, καθαριστήκανε, ὑψώθηκαν ἀπὸ τὴ λάσπη καί τὴν ἀσημότητα τῆς ἁμαρτίας καί μπήκανε στά εἰκονοστάσιά μας, στίς καρδιές μας καί πλειότερα μπήκανε στή «Βασιλεία τοῦ Θεοῦ». Ξέρομε πολὺ καλά τὴ σημασία ποῦχουν οἱ φυσικοὶ καί ψυχολογικοὶ (κληρονομικοὶ) νόμοι γιὰ τὴν ποιότητα τοῦ ἀνθρώπου κι ἀκόμη ἀναγνωρίζομε τὴ δύναμη ποῦχουν οἱ κοινωνικὲς καί οἰκογενειακὲς συνθήκες στή μόρφωση τοῦ χαρακτήρα μας καί στήν τελειότητα τῆς ψυχῆς μας. Μά παρ' ὅλα αὐτά καί στό πείσμα ὄλων αὐτῶν, ὁ Χριστός ἔχει πάντα νά προσθέσῃ κάτι τὸ πλεῖο μεγάλο καί τὸ πλεῖο τέλειο στό συνηθισμένο ἀνθρώπινο τύπο. Μεγαλώνει τοὺς μικρόψυχους, ἡμερῶνει τοὺς ἄγριους, φωτίζει τοὺς σκοτισμένους, μαλακώνει τοὺς σκληροὺς, δυναμώνει τοὺς ἀσθενικοὺς καί τοὺς ἀπελπισμένους καί δημιουργεῖ τοὺς ἥρωες καί τοὺς ἁγίους. Παίρνει τὸ φυσικὸ πῆς καί συνηθισμένο ἄνθρωπο καί μπολιάζοντάς τον μέ τά μπόλια τῆς δικῆς Του τελειότητος, τόν ἀλλάζει καί τόν κάνει «ὑπεράνθρωπο».

Ὁ τραγικὸς Νίτσε μέ τὴ φιλοσοφικὴ του σκέψη ἐδημιούργησε ἕνα



μυθικό ανθρώπινο τύπο, τόν «υπεράνθρωπο», μά ὁ Χριστός σέ κάθε ἄνθρωπο πού θά Τόν δεχθῆ καί θά Τόν ἀκολουθήσῃ, δημιουργεῖ ἕνα πραγματικό υπεράνθρωπο, ἕνα «Θεάνθρωπο», ὅπως λέγεται στή θρησκευτική γλῶσσα, πού δέν τόν προβλέπει καί δέν τόν ἀποδίδει κανεῖς φυσικο-ψυχικός νόμος. Ἄς τόν δεχθοῦμε λοιπόν κι ἐμεῖς αὐτές τίς ἅγιες μέρες στή φάτνη τῆς ψυχῆς μας. Ἄς Τόν δεχθοῦμε γιά νά καθαρῶσῃ τά βάθη τῆς ψυχῆς μας, ἐκεῖ πού κατασταλάζουν καθημερινά τά περιπτώματα τῶν μικρῶν σκέψεων καί τῶν χυδαίων αἰσθημάτων μας. Ἄς τόν καλέσωμε νά ἡμερώσῃ, τ' ἄγρια ἐνστικτά μας, πού καθημερινά ἐξάπτονται μέ τά συμφέροντα καί τούς ἐγωισμούς μας. Ἄς Τόν ζητήσωμε ν' ἀναπαύσῃ τούς κουρασμένους λογισμούς μας καί νά γλυκάνῃ τίς πικραμένες ἐλπίδες μας. Ἐλα, Κύριε, στή φάτνη τῆς ψυχῆς μας. Σέ προσκαλοῦμε καί Σέ περιμένουμε. Οἱ ὑγιεῖς, οἱ δυνατοί, οἱ χαρούμενοι καί οἱ χορτάτοι, κείνοι πού περιμένουν τή μεγάλη ἡμέρα τῆς Γέννησῆς Σου, γιά νά καλοφᾶνε πλειότερα καί νά ἐπιδείξουν τά πλούτη των καί τίς ἀνέσεις των, μπορεῖ νά μή Σέ χρειάζονται καί νά μή Σέ καρτεροῦνε. Μά οἱ ἄλλοι, οἱ φτωχοί, οἱ πονεμένοι, οἱ ἄρρωστοι, οἱ στερημένοι καί οἱ θλιμμένοι, πού Σέ χρειάζονται πάντα, Σ' ἀναζητοῦνε πλειότερα αὐτή τή μέρα. Σέ πολλά φτωγά καί ρημαγμένα σπίτια δέν θά ὑπάρχη κανένα ἄλλο ἀγαθό παρά μόνο Ἐσύ. Ἐσύ πρέπει νά στρώσῃς τό τραπέζι τῆς ἐλπίδας καί νά κερᾶσῃς τό κρασί τῆς χαρᾶς. Ἐσύ πρέπει νά πάρῃς τή θέση τοῦ γονιοῦ στό τραπέζι τῶν ὀρφανῶν καί γιά τήν πικραμένη μάνα, πάλι Ἐσύ πρέπει νά καθίσῃς στήν καρέκλα τοῦ χαμένου της παιδιοῦ. Γιά ὅλους αὐτούς, Κύριε, πού ὁ κόσμος μας δέν ἔχει ἤ δέν θέλει νά δώσῃ τίποτα, πρέπει νά κατεβῆς καί φέτο πάλι στή γῆ νά σκορ-

πίσης τή χαρά καί τή γαλήνη. Καί στούς Ἀγγέλους πού θά γιορτάζουν τήν Ἁγία Σου Γέννηση παράγγειλε, Κύριε, νά φωνάζουν πῶς δυνατά τόν ὕμνο τῆς Εἰρήνης, γιά νά φτάσῃ καί ν' ἀκουστῆ πέρα ὡς πέρα στή ματωμένη Γῆ μας. Γιατί τό αἷμα ἔγινε πλειά τό καθημερινό πιτό τῶν ἀνθρώπων καί δέν ὑπάρχει τώρα καμμιά γωνιά τοῦ πλανήτη μας ἥσυχη κι εἰρηνεμένη. Κι αὐτή ἡ Ἁγία χώρα, πού σέ δέχθηκε μιά φορά μικρό παιδί στήν ταπεινή Σπηλιά της, εἶναι σήμερα ἀνάστατη, καί τά νερά τοῦ Ἰορδάνη δέν θά μποροῦνε πλειά νά πλύνουν καί νά καθαρῶσῃ τούς «ἁμαρτωλοῦς», γιατί κι αὐτά εἶναι θολωμένα ἀπό τά αἵματα τῶν ἀνθρώπων. Μέσα σ' ἕνα σκοτάδι βαθύ, στό σκοτάδι τῆς ἀγνοίας καί τῆς ἀπομάκρυνσης ἀπό Σένα, σκεπτόμαστε καί ζοῦμε, κι ὅπως πάντα ὅλα τά ἔργα πού γίνονται στή σκοτεινιά εἶναι ἄσχημα καί κακοφτιαγμένα, ἔτσι καί τά δικά μας ἔργα εἶναι μισερά καί ἀνάποδα καί γίνονται ἀνώφελα καί ἐπικίνδυνα γιά τή ζωή μας. Μέ ξάστερο λογισμό πλειά δέν κρῖνει ὁ ἄνθρωπος καί τό χέρι του τρέμει σάν πάει νά πράξῃ τό καλό. Οἱ δυνατοί ἀδικοῦν καί οἱ ἀδύνατοι ἀγριεύουν. Οἱ καλοί καί οἱ φρόνιμοι σωπαίνουν καί οἱ κακοί μιλοῦν καί εἶναι τά λόγια των καί τά ἔργα των φοβέρα καί καταστροφή. Καί μέσα σ' αὐτή τήν ἄγρια πάλη τοῦ κακοῦ, οἱ φτωχοί, οἱ καθαροί καί οἱ πρᾶοι, ἐκεῖνοι πού Σὺ ὁ ἴδιος μιά φορά ἐπαίνεσες καί εὐλόγησες στό Βουνό τῶν Μακαρισμῶν, δέν μποροῦνε πλειά νά ζοῦνε καί νά πασχίζουνε γιά τήν τελειότητά των.

Ἐλα, Κύριε, στή Φάτνη τῆς ψυχῆς μας νά τήν καθαρῶσῃ καί νά τήν ἀγιάσῃ. Σέ χρειάζομαστε καί θά Σέ καρτεροῦμε.

\*\*\*

**Ἀπό τό Βιβλίο: «Ὁ Ποιητής τῶν ὥραίων ψυχῶν», Χανιά 1998**



# Άφρισμένα κύματα

## τῆς κοσμικῆς ματαιότητος

«Ἡ δόξα τοῦ κόσμου, πού δημιουργεῖται ἀπό τούς ἐπαίνους τῶν ἀνθρώπων μοιάζει μέ βράχον τῆς θαλάσσης (ύφαλον), πού τόν σκεπάζουν τά νερά καί δέν φαίνεται. Ὁ ναυτικός περνᾷ πάνω ἀπό τόν βράχον, ἀνύποπτος, συγκρούεται μέ τόν βράχον, ἀνοίγεται τρύπα στό πλοῖον, γεμίζει ἀμέσως νερά καί βυθίζεται.

Ἔτσι καί ἡ κενοδοξία δέν σταματᾷ νά γεμίζει τόν κενόδοξον μέ τά πικρά καί ἀφρισμένα κύματα τῆς κοσμικῆς ματαιότητος, μέχρις ὅτου τόν καταστρέψει».

(Ἄγιος Ἰσαάκ ὁ Σύρος).

\*\*\*



ἀρά τά ὅποια δυσάρεστα πού συμβαίνουν, κοντά ἢ μακριά μας, μέ πολλή ἀνησυχία παρατηροῦμε ὅτι, ἀντί ἢ ματαιοδοξία νά ὑποχωρεῖ, ἢ ἔστω νά μένει, στή χειρότερη περίπτωση, στάσιμη, δυστυχῶς αὐξάνεται. Ἕνα δαιμονικό φαινόμενο, πού δέν παρατηρεῖται μόνο στους «ἄπιστους», ἀλλά καί σ' ἐμᾶς τούς «χριστιανούς» (!) κληρικούς καί λαϊκούς.

Μεγάλο τό σκάνδαλο. Μεγάλῃ ἢ ζημιᾷ στόν ἀληθινό καί χριστοκεντρικό χριστιανισμό.

Τά «ἀφρισμένα κύματα τῆς κοσμικῆς ματαιότητος», ὅπως τά ἀναφέραμε στήν ἀρχή, παρμένα ἀπό τό Ἅγιο Ἰσαάκ τόν Σύρο, αὐξήθηκαν δυστυχῶς στόν καιρό μας μέ ὅλες τίς δυσάρεστες συνέπειες, ἔντονα ἔκδη-

**Τοῦ Πανος Ἀρχιμανδρίτου  
Ἰγνατίου Χατζηνικολάου  
Θεολόγου-τ. Λυκειάρχου-  
Ἱεροκήρυκος  
Ἰ. Μ. Κισάμου & Σελίνου**

λες.

Γι' αὐτό ἔχομε μιά παρακαμή κατά οὐσίαν καί κατά ποιότητα τοῦ χριστιανισμοῦ.

Καλά ἢ κακά, ὁ κόσμος σήμερα ξύπνησε καί κατά πλειοψηφία, ὅσο καί νά μὴν εἶναι ἀπόλυτη, ἀπεχθάνεται καί σκανδαλίζεται ἀπό τήν κοσμική ματαιότητα, καί μάλιστα ἡμῶν τῶν κληρικῶν.

Ἡ ἐντολή τοῦ Χριστοῦ νά εἴμεθα ταπεινοί καί ὅτι «ὅστις οὖν ταπεινώσει ἑαυτόν... οὗτος ἐστίν ὁ μείζων ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν» (Ματθ. 18,4) καί τήν συμβουλή τοῦ ἀποστόλου Παύλου «Μὴ γινώμεθα κενόδοξοι» (Γαλατ. 5,26) καί «Μηδέν κατά ἐριθείαν καί κενοδοξίαν, ἀλλά τῆς ταπεινοφροσύνης» (Φιλιππ. 2,3), δυστυχῶς μᾶς ἀφήνει ἀδιάφορους, κι αὐτό πού προέχει εἶναι ἡ τυφλή ὑπακοή μας στήν κενοδοξία!

Πρέπει νά φαντάζομε! Πρέπει νά «ὑπερέχομε» στήν κοσμικότητα καί σέ ὅ,τι φαντάζει! Γιά ταπεινώση. Γιά μίμηση τοῦ πτωχεύσαντος Χριστοῦ (Β' Κορινθ. 8.9), οὔτε λόγος νά γίνε-ται.

Στήν ὁμιλία του, Κυριακή τῶν Ἁγ. Πατέρων τῆς Δ' Οἰκουμενικῆς Συνόδου, ὁ γνωστότατος καθηγητής τοῦ

Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν, Πρωτοπρεσβύτερος π. Γεώργιος Μεταλληνός πού περιέχεται στό βιβλίό του «Φῶς ἐκ φωτός», σελ. 82-83, θά ἀναφερθεῖ σ' αὐτά πού γράφομε πολύ ἀληθινά καί μέ ἀξιέπαινη παρηγοσία.

Αὐτήν τήν ἀλάνθαστη μαρτυρία του τήν μεταφέρω ὡς ἔχει: «Μέσα στή σημερινή περικοπή συμπυκνώνεται ὀλόκληρη ἡ ἀποστολή τῆς στρατευομένης Ἐκκλησίας, σάν συνόλου τῶν πιστῶν στόν κόσμο. Τό πρόβλημα ὁμως παρουσιάζεται στήν πραγματικότητα αὐτῆς τῆς ἀποστολῆς. Πῶς θά μείνη ὁ χριστιανός καί ἡ Ἐκκλησία φῶς καί ἄλλας τοῦ κόσμου. Τό ἴδιο τό Εὐαγγέλιο ἐρωτᾷ: "Εάν τό ἄλλας μωρανθῆ, ἐν τίνι ἀλισθήσεται;". Ἄν τό ἀλάτι χάσῃ τήν ἀλιστική του δύναμη, τί θά τοῦ τήν ξαναδώσῃ; Ἄν ὁ χριστιανικός κόσμος χάσῃ τή δύναμή του νά συγκρατεῖ καί νά νοστιμίξῃ, ἄν δηλ. παύσῃ νά παίρῃ τὰ δῶρα αὐτά ἀπό τήν πηγὴ τους, τόν Χριστό, τί τόν χρειάζεται ὁ κόσμος; Θά πεταχθῆ σάν ἄχρηστος καί θά πατηθῆ, συμπληρώνει τό Εὐαγγέλιο. Μιά Ἐκκλησία, πού συμμαχεῖ μέ τόν κόσμο τοῦ πονηροῦ, χάνει τήν ἀλιστική της δύναμη καί πέρα ἀπό τό ὄνομα δέν τῆς μένει τίποτε κοινό μέ τοῦ Χριστοῦ τήν Ἐκκλησία. Εἶναι καιρός νά διερωτηθοῦμε. Μήπως κάτι τέτοιο συμβαίνει μέ ὅλους μας, ὅταν συντασσώμεθα μέ τίς δαιμονικές δυνάμεις τοῦ κόσμου καί ἐργαζώμασθε ὄχι γιά τό Χριστό, ἀλλά γιά ἐκεῖνες; Ἔστω καί ἄν τοῦτο γίνεται χωρίς νά τό καταλαβαίνωμε. Θά συμφωνήσωμε ὁμως ὅλοι πῶς δέν διακονεῖται ὁ Χριστός, ὅταν διακονοῦμε "τόν ἄρχοντα τοῦ κόσμου τούτου". Τό ἴδιο ἰσχύει καί γιά τήν φωτιστική δύναμη τῆς Ἐκκλησίας. Γιά νά μείνη φῶς, πρέπει νά μείνη ἀπρόσβλητη ἀπό τό

σκοτάδι τοῦ κόσμου. Ὅσο προχωρεῖ ἡ ἐκκοσμίκευσις της, τόσο περισσότερο σκοτάδι μπαίνει στούς κόλπους της, τόσο προχωρεῖ νερό στά ὕφαλα τοῦ σκάφους της, μέ ὅλες τίς ἀναπόφευκτες συνέπειες. Ἡ Ἐκκοσμίκευσις δέν μπορεῖ ποτέ νά φέρῃ τήν ἐπέκταση καί αὔξηση τῆς Ἐκκλησίας. Ὁ κόσμος δέν κερδίζεται, μέ τήν ἐκκοσμίκευση, ἀντίθετα ἡ Ἐκκλησία ὅταν "ἐκκοσμικεύεται" χάνει τήν ταυτότητα της. Γιά νά διατηρήσει ἡ Ἐκκλησία τήν οὐσία της, πρέπει νά μείνη φῶς καί ἄλλας, ὅπως ὁ Χριστός τή θέλησε, καί ὅπως ἐκεῖνος τήν ἱδρυσε στόν κόσμο.

Ἔτσι ὁμως καταλήγουμε σέ μιὰ σπουδαία διαπίστωση. Μέ αὐτό τόν τρόπο ἐξηγεῖται ἡ μικρὴ ἀκτινοβολία τῆς Ἐκκλησίας μας σήμερα. Δέν ἀκτινοβολεῖ ἐκεῖνη, γιατί χάσαμε τό φῶς μας ἐμεῖς οἱ χριστιανοί. Δέν ἀλλάζει τήν ὄψη τοῦ κόσμου ἐκεῖνη, γιατί ἐμεῖς μείναμε στυφοί καί ἀνάλατοι. Τό ἔργο τῆς Ἐκκλησίας βέβαια συνεχίζεται, καί τό ἀγιαστικό καί τό σωστικό.

Ὅ,τι γίνεται ὁμως, γίνεται, γιατί ἡ Χάρις τοῦ Θεοῦ δέν μᾶς ἐγκατέλειψε (λ.χ. τά μυστήρια). Ἄν ὁ Χριστός ὁμως δέν φαίνεται στήν κοινωνία, νά διδάσκῃ, νά φωτίζῃ, νά θαυματουργῆ, εἶναι γιατί ἐμεῖς διώξαμε τόν Χριστόν ἀπό μέσα μας.

Καί ἡ μέν (ἐπίσημη) Ἐκκλησία ὅλο καί γίνεται περισσότερο κοσμική στή δομὴ καί τήν ὀργάνωσή της, ἐμεῖς δέ σάν ἄτομα ὅλο καί περισσότερο συμμαχοῦμε καί συσηματιζόμεθα μέ τόν κόσμο. Νά γιατί σήμερα ἴσως πολύ περισσότερο ἔχομε ἀνάγκη νά μιλοῦμε γιά τούς Ἁγίους Πατέρας, πού ὑπῆρξαν καί ὑπάρχουν σέ κάθε ἐποχὴ τό φῶς τοῦ κόσμου καί τό ἄλλας τῆς γῆς».

# Ἡ Ἐνανθρώπιση τοῦ Θεοῦ καί ἡ ἀνύψωση τοῦ ἀνθρώπου

**Τοῦ Αἰδουσιμουλ. Πρωτοπρεσβυτέρου  
Ἐμμανουήλ Μπαριωτάκη  
Ἀρχιεπ. Ἐπιτρόπου  
Ἰ. Μ. Κισάμου & Σελίνου**

«Χριστός ἐπί γῆς, ὑψώθη-  
τε!»

Ἡ φιλόστοργος μητέρα ἡ Ἐκκλησία μας, προσκάλεσε ξανά τὰ παιδιά της στοὺς Ἱερούς Ναοὺς, γιὰ νὰ γιορτάσουν τὴν μεγάλη Ἑορτὴ τῆς Γέννησης τοῦ Σωτῆρος. Προσευχές καὶ ὕμνοι, παρέα μέ τίς ἀνυψωμένες ψυχές ἀνέβηκαν καὶ ἔφθασαν ὡς τὰ κράσπεδα τοῦ οὐράνιου θρόνου, γιὰ νὰ δοξάσουν τὸν γεννηθέντα Κύριο.

Καθαρές καρδιές καὶ ἀγνές συνειδήσεις ἔστρεψαν εὐλαβικά καὶ πάλι τὰ μάτια τους πρὸς τὴν Βηθλεέμ, πρὸς τὸ Θεῖο Βρέφος, ἀλλὰ καὶ τὴν Παρθένο Μαρία, ἡ ὁποία ὡς «θρόνος χερουβικός» χώρεσε στὰ σπλάχνα της τὸν Θεὸ καὶ τὸν μετέφερε στὴ γῆ, προσφέροντάς Του σάρκα ἀπὸ τὴν σάρκα της, καὶ αἷμα ἀπὸ τὸ πάναγνο αἷμα της. Ἀτενίσαμε καὶ πάλι ἐκείνη, τὴν τιμιωτέρα τῶν Χερουβείμ, τὴν ἐνδοξοτέρα τῶν Σεραφεείμ, τὴν κα-

θαροτέρα καὶ ἀγιοτέρα πάσης ἀνθρώπινης ὑπάρξεως νὰ φέρει στὴν ἀγκαλιά της τὸν Σωτῆρα καὶ Λυτρωτὴ τοῦ ἀνθρώπινου γένους.

Ἡ ὑπερφυῆς Γέννηση τοῦ Σωτῆρος ἔγινε, «ὅπως παράσχη τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος» καὶ ἀνυψώσει τὴν «πεπτωκυῖαν φύσιν» τοῦ ἀνθρώπου. Αὐτὴ τὴν ὥρα πρόσμενε ἡ ἀνθρωπότητα. Ὁ λαὸς ὁ καθήμενος ἐν σκότει καὶ σκιᾷ θανάτου, περίμενε τὴν ἔλευση Ἐκείνου ὁ ὁποῖος θὰ ἔφερνε τὴν λύτρωση, τὴν ἐλευθερία, τὴν χαρὰ καὶ τὴν σωτηρία.



Καί ὅταν τό πλήρωμα τοῦ χρόνου ἦλθε, γεννήθηκε ὁ Χριστός καί μαζί Του ἡ ἐλπίδα, ἡ φιλανθρωπία, ἡ ἀγάπη καί ἡ δυνατότητα τῆς σωτηρίας, γεγονός πού ἡ Ἐκκλησία τό ἐξυμνεῖ λαμπρά καί τό προβάλει. Στή λατρευτική ζωή της τά μεγάλα καί σωτήρια γεγονότα τά ζεῖ καί τά ἐορτάζει σάν διαρκές παρόν, σάν κάτι τό σύγχρονο, τό σημερινό. Γι' αὐτό καί ἡ Γέννηση τοῦ Σωτῆρος δέν εἶναι ἀπλῶς ἓνα γεγονός τοῦ τότε, ἀλλά μία διαρκῆς εὐφροσύνη κάθε χριστιανοῦ, κάθε ἀνθρώπου πού ἀποζητᾷ τήν ἀναγέννηση καί ἀνάπλαση τῆς ψυχῆς καί τῆς ζωῆς του.

Ὁ Χριστός γεννήθηκε τότε καί ξαναγεννήθηκε γιά ὅλους τούς ἀνθρώπους, γιά τούς πολλούς, ἀλλά καί τόν καθένα χωριστά καί ἐνώθηκε μαζί μας μέ τόν λόγο Του τόν ἅγιο καί μέ τήν κοινωνία τοῦ Παναγίου Σώματος καί τοῦ Τιμίου Αἵματός Του. Ἐπανελάβε ξανά τήν συγκατάβαση Του καί ἦλθε μέσα μας κάνοντας τήν καρδιά μας τόπο δικό Του καί φάτνη Του.

Γιά νά νοιώσει ὁμως ὁ νοῦς τοῦ ἀνθρώπου καί νά χωρέσει ἡ καρδιά του τό μέγα καί ἀνεξιχνίαστο τοῦτο Μυστήριο τῆς Ἐνανθρώπησης τοῦ Θεοῦ, χρειάζεται νά ὑψωθεῖ ψηλά πρὸς τά οὐράνια. Νά ἀφήσει γιά λίγο τά γήινα καί νά στραφεῖ πρὸς τό ὕψος τῆς φρικοδέστατης οικονομίας καί μυστηρίου τῆς τῶν ἀνθρώπων σωτηρίας. Νά ὑψωθεῖ, γιά νά ἀπολαύσει τήν τῶν ποιμένων μυστικώτατη θεωρία καί τῶν Ἀγγέλων μελωδική δοξολογία. Νά κοσμήσει τήν ψυχὴ ἀλλά καί τή ζωή του μέ τῶν ἀρετῶν τά ἱμάτια, γιά νά προσκυνήσει «*Θεόν, παιδίον νέον, ἀόρατον*

*βασιλέα σπαργανούμενον*», κατὰ τόν ἱερόν Χρυσόστομο.

Ἦλθε ἐπὶ τῆς γῆς, ἀδελφοί μου, καί πάλι ὁ Χριστός. Ἦλθε ἐκεῖνος καί σκόρπισε τήν αἰσιοδοξία, τήν εὐλογία, τήν χαρά. Ἦλθε καί ὁ χρόνιος δεσμός τῆς ἁμαρτίας λύθηκε. Ἦλθε καί ὁ διάβολος νικήθηκε, οἱ δαίμονες δραπέτευσαν καί ὁ θάνατος ἐκμηδενίστηκε. Ἦλθε καί ὁ παράδεισος ἀνοίξε διάπλατα γιά ἐμᾶς, ἡ κατάρρα ἀφανίστηκε καί ἡ ἀλήθεια ἐπανῆλθε. Ἦλθε καί οἱ Ἄγγελοι κοινωνήσαν μετά τῶν ἀνθρώπων καί οἱ ἄνθρωποι μετά τῶν Ἀγγέλων συνδιאלέχθησαν καί ἡ οὐράνια πολιτεία τοῦ Θεοῦ φυτεύτηκε στή γῆ.

Ἦλθε καί πάλι στή γῆ μας, στή γῆ Του, γιά νά συγκατοικήσει μαζί μας, μαζί μέ ὅλους τούς ἀνθρώπους, μέ ὅλους τούς λαούς πού Τόν δέχονται καί Τόν προσκυνοῦν. Ἦλθε νά τούς ἀνυψώσει καί νά τούς καταστήσει φορεῖς τῆς Βασιλείας Του. Ἦλθε, γιά νά μοιραστεῖ μαζί τους, μέ τούς ἀδύναμους καί τούς ταπεινούς τόν πόνο, τήν δυστυχία, τήν φτώχεια, τήν συμφορά, ἀλλά καί νά ἐλέγξει τούς σύγχρονους ἐκείνους Ἡρώδες τῶν λαῶν πού θυσιάζουν ἑκατομμύρια ἀθῶων ψυχῶν στό ὄνομα τοῦ κέρδους καί τῆς ἐκμετάλλευσης. Τούς υἱούς τῆς ἀπειθείας, τούς ἀλαζόνες καί διαστροφεῖς καί ὅλους αὐτούς πού κινοῦνται καί ζοῦν στό ψέμα.

Ἦλθε, γιά νά γίνει «*σημεῖον ἀντιλεγόμενον*» (Λουκ. β, 34.) γιά τούς μέν ἀπίστους ἔλεγχος, σκάνδαλο καί μωρία, ἀλλά γιά ἐμᾶς τούς πιστούς, δύναμη, ζωή, σοφία, χαρά, παρηγοριά καί σωτηρία.

# «Τῆς Συνόδου τῆς πρώτης ἀνεδείκθης ὑπέργρακος...»

Τοῦ Ὁσίου Ἱερομονάχου Στυλιανοῦ Τζινευράκη,  
Θεολόγου - Ἱεροκήρυκος τῆς Ἱ.Μ. Κισιάμου & Σελίνου



ἤλθε νά ταλαιπωρήσει τήν Ἐκκλησία: Ἡ αἴρεση. Καί συγκεκριμένα ἡ φοβερή αἴρεση τοῦ Ἀρείου.

Ὁ Ἀρειος ἕνας πρεσβύτερος ἀπό τή Λιβύη, ὁ ὁποῖος δροῦσε στήν Ἀλεξάνδρεια, θεώρησε ὅτι οἱ προσωπικές του ἐξηγήσεις καί οἱ φιλοσοφικές του γνώσεις εἶναι πιό πάνω ἀπό τή συλλογική ἐμπειρία τῆς Ἐκκλησίας. Ὑποκινούμενος ἀπό ἐγωισμό, ὅπως κάθε αἰρετικός, ἄρχισε νά διαδίδει στούς χριστιανούς δικές του διδασκαλίες γιά τό ἱερό πρόσωπο τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ. Συγκεκριμένα δίδασκε ὅτι ὁ Ἰησοῦς Χριστός, ὁ Υἱός καί Λόγος τοῦ Θεοῦ δέν εἶναι Θεός, ἀλλά κτιστός (δημιουργημένος) ἄνθρωπος, ὅτι δέν γεννήθηκε ἀπό τό Θεό Πατέρα πρῖν ἀπό τό χρόνο, ἀχρόνως, προαιωνίως, ὡς συνάναρχος τοῦ Πατρός, ἀλλά σέ συγκεκριμένο χρόνο κτίσθηκε ἀπό τόν Θεό καί κατόπιν ἀνυψώθηκε ὑπεράνω τῶν κοινῶν ἀνθρώπων, καί γενικά ὅτι ὁ Χριστός ἦταν ἕνα τέλειο δημιούργημα τοῦ Θεοῦ τελειότερο ἀπό τούς ἄλλους ἀνθρώπους, πάντως ὅμως δημιούργημα. Τίς φλυαρίες του αὐτές τίς στήριζε ὁ Ἀρειος ἐπιστρατεύοντας μέ διαστρεβλωμένο τρόπο λόγια τῆς Ἁγίας Γραφῆς, ὅπως σέ ὅλες τίς ἐποχές, βέβαια, πράττουν ὅλοι οἱ αἰρετικοί.

Ἐμεῖς οἱ ὀρθόδοξοι γνωρίζουμε ὅτι καί ἡ Ἁγία Γραφή ἀπό μόνη της, ἔξω ἀπό τήν Παράδοση καί τή ζωή τῆς Ἐκκλησίας, δέν μπορεῖ νά ἀποτελέσει μέσο σωτηρίας τοῦ ἀνθρώπου, καί ὅτι ἔξω ἀπό τήν Ἐκκλησία -ὄχι τό κτήριο βέβαια- ἀλλά ἐδῶ ἐννοῶ τήν ἐκκλησιαστική ζωή, τή στενή διασύνδεση μέ τόν Ἐπίσκοπο, τήν ταπεινότητα καί ὑπακοή, τήν κατανυκτική διακράτηση τοῦ ὀρθοδόξου φρονήματος καί τῆς ὀρθοδόξου παραδόσεως- οἱ ἀλήθειές της μπορεῖ νά ἀλλοιωθοῦν.

Ἐπίσης πρέπει νά ποῦμε ὅτι ὁ Ἀρειος, συνέθετε καί ὠραία στήν ἀκοή τραγούδια,

Τίς 12 Δεκεμβρίου ἡ ἀγία ὀρθόδοξη Ἐκκλησία μας τιμᾷ κάθε χρόνο τή μνήμη τοῦ ἁγίου Σπυρίδωνος ἐπισκόπου Τριμυθοῦντος τῆς Κύπρου τοῦ Θαυματουργοῦ.

Ὁ Ἅγιος Σπυρίδωνας εἶναι ἕνας ἀπό τούς πιό ἀγαπημένους ἁγίους τῶν ὀρθοδόξων καί τιμᾶται ἰδιαίτερα στήν πατρίδα μας. Τυχαίνει μάλιστα νά εἶναι καί πολιούχος τῆς πόλεως Κισιάμου, ἔδρας τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεώς μας.

Στό μικρό αὐτό ἄρθρο δέ θά ἀναφερθῶ τόσο στά περιστατικά τοῦ γεμάτου ἀρετῆ καί θεῖα χάρη βίου τοῦ Ἁγίου, οὔτε στά σπουδαῖα θαύματα πού ἐπέτελεσε δι' αὐτοῦ ὁ Ὑπεράγιος καί Μεγαλοδύναμος Θεός μας. Ἀλλά θά ἀναφερθῶ στήν προσφορά του στήν σπερέωση τῆς ὀρθοδόξου πίστεώς μας.

Τόν 4ο αἰώνα, μόλις ἡ Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ εἶχε βγεῖ ἀπό τήν τρομερή περίοδο τῶν διωγμῶν, μία ἄλλη ἐξίσου δύσκολη καί ὀδυνηρή γιά τούς Χριστιανούς κατάσταση

γιά νά διαδίδει εύκολα στό λαό τίς κακόδοξες θεωρίες του. [Κάτι παρόμοιο κάνουν σήμερα καί οί αίρετικοί Πεντηκοστιανοί μέ τό ραδιοφωνικό σταθμό «Χριστιανισμός», ὅπου μέ κάθε τρόπο ἐπιχειροῦν νά «γλυκαίνουν τίς ἀκοές» (Β΄ Τιμ. δ΄, 3) τῶν ἀνύποπων ἀπλοϊκῶν ἀνθρώπων καί νά τούς παραπλανοῦν].

Ἀποτέλεσμα ὄλων αὐτῶν ἦταν, νά διαδοθεῖ ταχύτατα ἡ αἵρεση τοῦ Ἀρείου, σάν ἄλλη φοβερή πνευματική πανούκλα, καί νά ταραξοῦν τήν Ἐκκλησία. Ὁ ἅγιος Κωνσταντῖνος, Ἀυτοκράτωρ τῆς Ρωμαϊκῆς Αυτοκρατορίας, ἀποφάσισε νά συναΐξει ὄλους τούς Ἐπισκόπους τοῦ χριστιανικοῦ κόσμου, γιά νά λύσουν τό πρόβλημα στή Νίκαια τῆς Μικρᾶς Ἀσίας τό 325 μ.Χ. Εἶναι ἡ γνωστή Πρώτη Οἰκουμενική Σύνοδος. Στή Σύνοδο κλήθηκε νά παρασεῖ καί ὁ Ἐπίσκοπος μιᾶς μικρῆς πόλεως τῆς Κύπρου, τῆς Τριμυθοῦντος, ὁ Σπυρίδων.

Ὁ Σπυρίδων εἶχε ζήσει τή νεότητά του ὡς ἕνας ταπεινός βοσκός. Μετά τή χρεία του ἔγινε μοναχός. Δέν εἶχε μεγάλη μόρφωση, ἀλλά ὅμως μελετοῦσε τήν Ἁγία Γραφή καί τούς Πατέρες τῆς Ἐκκλησίας, ζούσε μέ γνησιότητα τήν ἐκκλησιαστική ζωή, καί προέκοπε σπὴν ἀρετή, καί γι' αὐτόν τό λόγο οἱ Συνοδικοί Ἀρχιερεῖς τῆς Κύπρου τόν κατέστησαν Ἐπίσκοπο σπὴν μικρή Ἐπαρχία τῆς Τριμυθοῦντος. Στή Σύνοδο τῆς Νικαίας, λοιπόν, ὁ Ἅγιος Σπυρίδων ὑπερασπίστηκε τήν ἀλήθεια τῆς πίστεως, ὅχι ὅμως μέ θεωρητικές γνώσεις, ἀλλά μέ τή βαθιά πίστη του, ἡ ὁποία τόν ἀξίωσε νά θαυματοουργήσει, προκειμένου νά ἀποδείξει μέ τό δικό του τρόπο τήν Θεότητα τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Τό περιστατικό διηγεῖται ὁ συναξαριστής καί τό παραθέτω.

Στή Σύνοδο, καί ἀφοῦ ἡ συζήτηση εἶχε φτάσει σέ ἀδιέξοδο, καθώς οἱ αίρετικοί ἦταν ἀμετανόητοι ὁ ταπεινός Ἐπίσκοπος Τριμυθοῦντος ζήτησε τό λόγο. Ὁ Μέγας Κωνσταντῖνος πού προέδρευε τοῦ ἔδωσε τό λόγο, ἄν καί οἱ ὑπόλοιποι Πατέρες δέν περίμεναν πολλά πράγματα, γιατί ὁ Σπυρίδων δέν εἶχε ἀκαδημαϊκή μόρφωση. Λέγει λοιπόν ὁ Ἅγιος Σπυρίδων ἐνώπιον ὄλων:

«Ὁ Λόγος τοῦ Θεοῦ, ὁ Κύριος ἡμῶν

Ἰησοῦς Χριστός, εἶναι Ὁμοούσιος μέ τόν Πατέρα, Σύνθρονος, Ὁμότιμος καί Ὁμόδοξος. Ἕνας εἶναι ὁ Θεός· Τρία Πρόσωπα ὅμως, τρεῖς Ὑποστάσεις, Πατήρ, Υἱός καί Ἅγιο Πνεῦμα. Τά τρία αὐτά Πρόσωπα, ὁ ἕνας Θεός, ἡ μία Οὐσία, εἶναι γιά τόν νοῦ τοῦ ἀνθρώπου κάτι τό ἄρρητο καί ἀκατάληπτο. Πῶς εἶναι τρεῖς αὐτοτελεῖς Ὀνότητες καί συνάμα Μία ἀδιαχώριστη Ἐνότης, Τριάς καί Μονάς συγχρόνως;

Ὅπως ὅμως εἶναι ἀδύνατο νά βάλει κανεῖς ὄλα τά νερά τῆς θάλασσας σ' ἕνα ποτήρι, ἔτσι εἶναι ἀδύνατο καί τό πεπερασμένο μυαλό τοῦ ἀνθρώπου νά χωρέσει καί νά κατανοήσει τό ἄπειρο Μυστήριο τῆς Τριαδικῆς Θεότητος. Γιά νά δώσω ὅμως μία ἐξήγηση τῶν λόγων μου, ἄς μέ συγχωρήσει ὁ Πανάγαθος, πού θά χρησιμοποιήσω αὐτό τό χειροπιαστό παράδειγμα. Τότε ὁ Ἅγιος ἔβαλε τό ἀριστερό χέρι σ' ἕνα θυλάκιο τοῦ ἱματίου του καί ἔβγαλε ἕνα κεραμίδι. Καί δείχνοντας τό ἐνώπιον ὄλων, ἔκαμε μέ τό δεξί του τό σημεῖο τοῦ σταυροῦ πάνω στό κεραμίδι καί εἶπε:

- «Εἰς τό ὄνομα τοῦ Πατρός».

Κι ἔσφιξε τό κεραμίδι.

Οἱ πατέρες, πού παρακολουθοῦν τή σκηνή, συγκλονίζονται κυριολεκτικά. Γιατί μέ τίς λέξεις τοῦ Ἁγίου, ἡ φωτιά, μέ τήν ὁποία ψήθηκε τό κεραμίδι, ἀνέβηκε πάνω.

- «Καί τοῦ Υἱοῦ», πρόσθεσε.

Τότε τό νερό, μέ τό ὁποῖο ζυμώθηκε τό ξερό κεραμίδι, ἔτρεξε κάτω.

- «Καί τοῦ Ἁγίου Πνεύματος». Συμπλήρωσε ὁ πρακτικός καί θεοφώτιστος διδάσκαλος.

Καί τό κῶμα ἔμεινε στό χέρι του.

- Ἀδελφοί καί πατέρες μου, συνέχισε ὁ θαυματοουργός, ὅπως τό κεραμίδι ἀποτελεῖ ἕνα ἀντικείμενο, ἀλλά εἶναι τρισύνθετο -φωτιά, νερό, κῶμα- ἔτσι καί ὁ Ἅγιος Θεός. Ἄν καί δέν πρέπει νά παρομοιάσουμε τήν Ἄκτιστο καί Ὑπερούσια αὐτή Φύση μέ κτιστό καί φθαρτό δημιούργημα, ἐν τούτοις, γιά νά κάνουμε τά ἀκατάληπτα καταληπτά, ἄς μᾶς συγχωρήσει τό ἄπειρο ἔλεός Του· λέμε καί τονίζουμε:

- Ὁ Θεός εἶναι ἕνας κατά τήν οὐσία καί τή φύση. Ἀλλά κατά τά πρόσωπα ἢ τίς ὑποστάσεις εἶναι Τριαδικός: Πατήρ, Υἱός καί

Ἅγιο Πνεῦμα».

Τὰ λόγια τοῦ Ἁγίου κατέπληξαν τούς παριστάμενους. Ἡ αἴθουσα ἀντήκησε ἀπὸ δοξολογίες πρὸς τὸν Θεὸ καὶ ἐπευφημίες τῶν Πατέρων. «Τίς Θεὸς μέγας ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν! Σὺ εἶ ὁ Θεός, ὁ ποιῶν θαυμάσια μόνος». (Ψάλμ. ος', 14-15). Ψάλλουν καὶ δοξολογοῦν τὸν Κύριο οἱ ὀρθόδοξοι. Ἀποστομώνεται καὶ μένει ἄναυδος ὁ Ἄρειος καὶ ὑποχωρεῖ. Ἡ Σύνοδος ἀπέρριψε πανηγυρικά καὶ καταδίκασε τίς κακοδοξίες του. Ἡ ἀλήθεια γιὰ μία ἀκόμη φορά θριάμβευσε.

Ἐπεβλήθη δέ «οὐκ ἐν πειθοῖς ἀνθρωπίνης σοφίας λόγοις, ἀλλ' ἐν ἀποδείξει Πνεύματος καὶ δυνάμεως» (Α' Κορ. ς' 4). Δηλαδή, ὄχι μέ συναρπασικά λόγια ἀνθρωπίνης σοφίας, ἀλλὰ μέ ἀπόδειξη θείας δυνάμεως, πού μέ τό θαῦμα πού ἔγινε ἐπιβεβαίωσε τή διδασκαλία.

Ὁ Ἄρειος ὅμως, δυστυχῶς, ἔμεινε τελικά ἀμετάπειτος καὶ ἀμετανόπος, σκληρυμένος καὶ πείσμων στήν ἀποστασία του. Συνεχιστές τῶν αἱρέσεών του ὑπάρχουν καὶ σήμερα. Παρόμοιες διδασκαλίες ἔχουν καὶ οἱ θεομάχοι «Μάρτυρες τοῦ Γεχωβά», οἱ ὁποῖοι μέ κάθε μέσο πολεμοῦν καὶ συκοφαντοῦν τήν Ἐκκλησία, ὑποτιμοῦν καὶ βλασφημοῦν τὸν Θεὸ Λόγο, ἀσεβοῦν ἐναντι τῆς Παναγίας μας καὶ τῶν Ἁγίων καὶ τῶν Ἱ. Εἰκόνων, καὶ παραμονεύουν, γιὰ νά πάρουν μέ τό μέρος τους καὶ νά καταστρέψουν ἔστω καὶ μία ψυχή.

Ἀγαπητοὶ χριστιανοί, ἄς παίρνουμε παράδειγμα καὶ ἐμεῖς ἀπὸ τὸν Ἅγιο Σπυρίδωνα στή βαθιά πίστη καὶ τήν ἀρετή. Ὅταν ἀπὸ ἐνέργεια τοῦ πειρασμοῦ νιώθουμε ἀμφιβολίες γιὰ τήν πίστη μας, νά τὸν ἐπικαλούμαστε γιὰ νά τήν ἐνδυναμῶνει. Νά ἀποφεύγουμε τίς παγίδες τῶν αἰρετικῶν, νά μὴν ἀνοίγουμε συζητήσεις μαζί τους γιὰ θρησκευτικά καὶ πνευματικά θέματα, νά ζοῦμε ἐπιμελῶς τή ζωή τῆς Ἐκκλησίας, ἐκκλησιασμό, Θεία Κοινωνία, Μετάνοια, νά ἀκοῦμε προσεκτικά τίς Ἐγκυκλίους, ἀνακοινώσεις καὶ καθοδηγήσεις τοῦ σεπτοῦ Μητροπολίτη μας, τοῦ πνευματικοῦ μας Πατέρα καὶ Ποιμενάρχη, καὶ νά μελετοῦμε μόνο ὀρθόδοξα πνευματικά βιβλία καὶ τήν Ἁγία Γραφή μόνο ἀπὸ ὀρθόδοξη πηγή.

Ὅφειλουμε πάντοτε νά ξερούμε ὅτι ἡ ἀλλοίωση τῆς πίστεως σημαίνει καὶ καταστροφή δική μας, κοινωνική, οἰκογενειακή, καὶ κυρίως ἀπώλεια τῆς ψυχῆς μας. Ἐνῶ ἡ θερμὴ πίστη καὶ ἡ προσήλωση στήν Ἐκκλησία μας θά μᾶς ἐξασφαλίσει «ἐν τῷ νῦν καὶ ἐν τῷ μέλλοντι αἰῶνι».

τοῦ Ὁσίου





# Ἁγιοκατάταξη

## του Νικηφόρου τοῦ Λεπρού

ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΝ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ  
ΑΓΙΑ ΚΑΙ ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ

Πρῶτος ἐπίσημος ἑορτασμός  
τοῦ Ὁσίου Νικηφόρου του Λεπρού

Συνήλθεν, ὑπό τήν προεδρείαν τῆς Α. Θ. Παναγιότητος, ἡ Ἁγία καί Ἱερά Σύνοδος εἰς τάς τακτικάς αὐτῆς συνεδριάς ἀπό τοῦ Σαββάτου, 1ης, μέχρι καί τῆς Δευτέρας, 3ης τ. μ. Δεκεμβρίου 2012.

Κατ' αὐτάς ἐθεώρησεν ἅπαντα τά ἐν τῇ ἡμερησίᾳ διατάξει ἀναγεγραμμένα θέματα, ἐφ' ὧν καί ἔλαβε τὰς προσηκούσας ἀποφάσεις, εἰσηγήσει δέ τῆς Κανονικῆς Ἐπιτροπῆς κατέταξεν εἰς τό Ἁγιολόγιον τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίαν τόν μοναχόν Νικηφόρον Τζανακάκη, τόν Λεπρόν, ἐκ τοῦ χωρίου Σηρικαρίου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Κισάμου καί Σελίνου, τῆς μνήμης αὐτοῦ ἀγομένης τῇ 4ῃ Ἰανουαρίου.

Ἐν τέλει τῶν συνεδριῶν τούτων, ἀντηλλάγησαν μεταξύ τῆς Α. Θ. Παναγιότητος καί τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Γέροντος Χαλκηδόνης κ. Ἀθανασίου, ἐκ μέρους τῆς Ἁγίας καί Ἱερᾶς Συνόδου, ἐόρτιοι προσφωνήσεις καί ἀντιφωνήσεις ἐπί ταῖς ἐπερχομέναις Ἑορταῖς τοῦ Ἁγίου Δωδεκαημέρου.

Ἐκ τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Κισάμου καί Σελίνου ἀνακοινώνεται ὅτι κατόπιν τῆς πρόσφατης Πατριαρχικῆς καί Συνοδικῆς Πράξεως Ἁγιοκατατάξεως τοῦ μοναχοῦ Νικηφόρου Τζανακάκη, ἐκ τοῦ χωρίου Σηρικαρίου Κισάμου, τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Κισάμου καί Σελίνου, ὁ πρῶτος ἐπίσημος ἑορτασμός τῆς ἱερᾶς μνήμης τοῦ Ὁσίου πατρός ἡμῶν Νικηφόρου του Λεπρού θά πραγματοποιηθεῖ τήν Πέμπτη 3 Ἰανουαρίου 2013. Στήν Πανηγυρική Θεία Λειτουργία ἡ ὁποία θά τελεσθεῖ στόν Ἱ. Μητροπολιτικό Ναό Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου, στήν Κίσαμο, θά τεθεῖ πρὸς προσκύνηση τεμάχιο Ἱεροῦ Λειψάνου του. Ἔχουν κληθεῖ νά συμμετέχουν ὁ Σεβ. Ἀρχιεπίσκοπος Κρήτης κ. Εἰρηναῖος ὡς καί ὄλοι οἱ Ἀρχιερεῖς τῆς Μεγαλονήσου. Ἐκπρόσωπος τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου κ.κ. Βαρθολομαίου θά ἀναγνώσει τήν Πατριαρχική καί Συνοδική Πράξη Ἁγιοκατατάξεως τοῦ Ὁσίου.

Καλοῦμε καί προσκαλοῦμε ὄλους τους φιλόθεους καί φιλάγιους Χριστιανούς μας στόν πρῶτο ἐπίσημο ἑορτασμό τῆς μνήμης τοῦ Ὁσίου Νικηφόρου του Λεπρού.



Μία Ὠδή γιὰ τὴν κρίση

**Ε**δῶ καὶ μερικά χρόνια ἡ “κρίση” ἔχει γίνει καθημερινὸ ἄκουσμα, συνώνυμη τῆς ἐθνικῆς τραγωδίας καὶ καταστροφῆς. Ὡστόσο, συνήθως περιορίζουμε τὸ νόημά της σὲ οἰκονομικὰ μεγέθη (τόσα χρωσῆμα, τόσα θὰ μᾶς “κόψουν”, τόσα χρόνια θὰ πληρώνουμε κ.τ.λ.), καὶ δὲν σκεφτόμαστε βαθύτερα. Ἀκόμη καὶ ἡ ἔκφραση “κρίση ἀξιών”, πού κάθε τόσο ἀκούγεται ἀπὸ πολλούς, περνάει μᾶλλον ἐπιπόλαια ἀπὸ τὰ αὐτὰ καὶ τὸ νοῦ μας, χωρὶς νὰ τῆς δίνουμε ἰδιαίτερη προσοχὴ καὶ σημασία.

Δὲν σκέφτονταν ὅμως ὅλοι καὶ πάντοτε τόσο ἐπιπόλαια. Κρίσεις πέρασαν πολλοὶ λαοὶ καὶ σὲ πολλὲς ἐποχές. Καὶ ὑπῆρχαν κάποιοι ἄνθρωποι ἀνάμεσά τους πού ἔβλεπαν πρὸ πέρα ἀπὸ τὰ ὀρατὰ στοιχεῖα, ἀντιλαμβάνονταν τὴν οὐσία τῶν πραγμάτων καὶ τῶν φαινομένων, καὶ ἐντόπιζαν τὰ αἰτία τους στὴν πραγματικὴ βάση: τὴν ἀπιστία καὶ τὴν ἀνυπακοὴ πρὸς

τὸν Θεό. Κλασικὸ παράδειγμα: ὁ “λαὸς τοῦ Θεοῦ”, πού στὴν Παλαιὰ Διαθήκη ταυτιζόταν μὲ τὸν Ἰσραηλιτικὸ λαό, ἐνῶ μετὰ τὴν Πεντηκοστὴ καὶ τὴν ἴδρυση τῆς Ἐκκλησίας ἔλαβε ὑπερεθνικὲς καὶ παγκόσμιες διαστάσεις.

Οἱ “κρίσεις” πού γνώρισε ὁ Ἰσραὴλ στὴν Π. Διαθήκη ξεκινούσαν πάντα ἀπὸ ἐπεισόδια ἀποστασίας καὶ ἀπομάκρυνσης ἀπὸ τὸν ἀληθινὸ “Θεὸν τῶν πατέρων”, καὶ λύονταν, ὅταν ὁ λαὸς ξανάβρισκε τὴν πίστη του καὶ στρεφόταν πρὸς αὐτόν. Μία ἀπὸ τὶς πιὸ ἰσχυρὲς “κρίσεις” ἦταν ἡ πολὺχρονη αἰχμαλωσία στὴ Βαβυλώνα, στὴν ἐποχὴ τοῦ Ναβουχοδονόσορα. Τὸν καιρὸ τῆς αἰχμαλωσίας αὐτῆς ὁ λαὸς δὲν εἶχε οὔτε πολιτικὴ οὔτε στρατιωτικὴ οὔτε θρησκευτικὴ ἡγεσία: ἦταν ἀπόλυτα σκλάβος καὶ ὑποχέριος σὲ εἰδωλολάτρεις. Καὶ ὅμως, παρὰ τὴν ἔλλειψη ἐπίσημης ἀρχηγίας καὶ καθοδήγησης, μερικοὶ ἐκλεκτοὶ ἄνθρωποι συνέχισαν νὰ πιστεύουν καὶ νὰ μὴν προσκυνοῦν τὰ εἰδωλα. Ἡ ἱστορία τοῦ Προφήτη Δαβὶθ καὶ τῶν Τριῶν Παίδων εἶναι γνωστὴ. Ὁ Ἄζαριος, ὁ Ἀνανίας καὶ ὁ Μισαὴλ ρίχνονται δεμένοι στὴν κάμινο τοῦ πυρὸς, διότι ἀρνοῦνται νὰ ὑπακούσουν στὸ “ἔγκοον πρόσταγμα τοῦ δυσσεβοῦς τυράννου” καὶ νὰ προσκυνήσουν τὴν χρυσοὴ εἰκόνα του. Κι ἐνῶ οἱ φλόγες ὑψώνονται 49 πῆχες, ὅπως μᾶς λέει τὸ προφητικὸ βιβλίο, ὁ Ἄζαριος ἀπευθύνει πρὸς τὸν ἀληθινὸ Θεὸ μέσα ἀπὸ τὴ φωτιὰ τὴν παρα-



κάτω προσευχή, πού διασώζεται ως έβδομη βιβλική ώδη και παρατίθεται έδω σε έλεύθερη απόδοση:

“Ευλογημένος είσαι, Κύριε, Θεέ τών πατέρων μας, και έπαινετό και δοξασιμένο τό όνομά σου στους αιώνες. Διότι είσαι δικαίος σε όλα όσα μάς έκανες, και όλα τά έργα σου είναι άληθινά, και ίσοι οι δρόμοι σου, και όλες οι κρίσεις σου άληθινές. Κι άληθινές αποφάσεις έβγαλες σε όλα όσα έφερεις πάνω μας και πάνω στην άγία πόλη Ίερουσαλήμ, διότι με άλήθεια και κρίση τά έφερεις πάνω μας, για τις άμαρτίες μας. Διότι άμαρτήσαμε και άνομήσαμε με τό νά απομακρυνθοῦμε από σένα, και άμαρτήσαμε σε όλα, και δέν άκούσαμε τις έντολές σου, ούτε τις φυλάξαμε, ούτε κάναμε όπως μάς πρόσταξες, ώστε νά ευδοιωθοῦν τά έργα μας. Και όλα όσα μάς έκανες, και όλα όσα μάς επέφερες, με άληθινή κρίση τά έκανες. Και μάς παρέδωσες σε χέρια έχθρών άνομων και άποστατών, και σε βασιλιά άδικο και πονηρότατο σε όλη την γη. Και τώρα, δέν μπορούμε νά ανοίξουμε καν τό στόμα μας, γίναμε ντροπή και καταισχύνη στους δούλους σου και σε όσους σε σέβονται. Μή μάς αφήσεις νά χαθοῦμε όλοκληρωτικά για τό άγιο όνομά σου, και μήν άκυρώσεις την διαθήκη σου, και μήν άποσύρεις τό έλεός σου από μάς, για χάρη του αγαπημένου σου Άβραάμ, και του δούλου σου Ίσαάκ, και του έκλεκτου σου Ίσραήλ, στους όποιους είπες ότι θά πληθύνεις τους απογόνους τους σαν τά άστρα στον ούρανό και σαν την άμμο στις άκροθαλασσιές. Διότι, Δέσποτα, γίναμε μικρότεροι άπ’ όλα τά έθνη και είμαστε καλύτεροι σε όλη τη γη σήμερα για τις άμαρτίες μας. Και δέν υπάρχει τόν καιρό αυτό άρχοντας και προφήτης και ήγέτης, ούτε όλοκαύτωμα, ούτε θυσία, ούτε προσφορά, ούτε θυμίαμα, ούτε τόπος νά προσφέρουμε θυσία μπροστά σου και νά βροῦμε έλεος. Όμως άς γίνουμε δεκτοί με συντριβή ψυχής και με πνεῦμα ταπεινώσης. Σάν όλοκαύτωμα από κριούς και ταύρους και σαν μυριάδες παχιά

άρνια, έτσι άς γίνει εύπρόσδεκτη ή θυσία μας μπροστά σου σήμερα, κι άς μάς συμφιλιώσει μαζί σου, διότι εκείνοι πού έχουν πεποίθηση σε σένα δέν νιώθουν ντροπή. Και τώρα, εξακολουθοῦμε με όλη μας την καρδιά και σε φοβόμαστε, και άποζητοῦμε τό πρόσωπό σου: μή μάς καταντροπιάσεις, αλλά κάνε σε μάς σύμφωνα με την επεικείά σου και τό πλήθος του έλέους σου. Γλίτωσε μας με τά θαυμαστά σου έργα, και ανάδειξε ένδοξο τό όνομά σου, Κύριε. Και άς καταισχυνθοῦν όσοι θέλουν τό κακό τών δούλων σου, και άς πέσουν ντροπιασιμένοι από κάθε δύναμη, και ή έξουσία τους άς συντριβεῖ. Και άς γνωρίσουν ότι σύ είσαι Κύριος και μόνος Θεός και ένδοξος σε όλη την οίκουμένη”.

Δέν χρειάζεται ιδιαίτερη φαντασία για νά μεταφέρει κανείς τά λόγια της ώδης αυτής από τόν έκτο αιώνα πρό Χριστού στον είκοστό πρώτο μετά Χριστόν, και από την Βαβυλώνα στη σύγχρονη Ελλάδα. Οι άναλογίες είναι σαφείς και όλοφάνερες. Η κρίση πού διανύουμε δέν προέκυψε τυχαία ή αυτόματα. Πολλές και ποικίλες είναι οι ριζες της: άποστασία από τόν Θεό και τις παραδοσιακές άξίες μας, άρνηση της ιστορίας και της πίστης μας, κατάλυση κάθε έννοιας ιεραρχίας, ά-νοσσία, προχειρότητα, άνευθυνότητα, άσυνεννοσία, διχόνοια, πελαταική λογική, άπληστία, επίδειξη, νεοπλουτισμός, χυδαιότητα λόγου και βίου, σπατάλη, ιδιοτέλεια, άπανθρωπία, ειδωλολατρία. Η προσεκτική άνάγνωση της έβδομης ώδης μπορεί νά μάς βοηθήσει σε μία βαθύτερη κατανόηση της κατάστασης πού αντιμετωπίζουμε ως λαός και ως έθνος, αλλά και σε συνειδητοποίηση και άναζήτηση της λύσης στην σωστή κατεύθυνση: τή στροφή μας προς “τό Φῶς τό άληθινόν”. Πρόκειται για μία προσευχή με διαχρονική άξία, ιδιαίτερα επίκαιρη και διδακτική στις μέρες μας. Εύκαιρία νά την γνωρίσουμε, και νά την επαναλαμβάνουμε τακτικά.



# Ζήτησα από τό Θεό...

Ζήτησα από τό Θεό  
νά μοῦ δώσει δύναμη,  
κι Αὐτός μοῦ ἔδωσε δυσκολίες  
γιά νά τίς ξεπεράσω.

Τοῦ ζήτησα σοφία,  
κι Αὐτός μοῦ ἔδωσε προβλήματα  
νά μάθω νά λύνω.

Τοῦ ζήτησα οικονομική ἄνεση,  
κι Αὐτός μοῦ ἔδωσε νοῦ καί ἱκανότητα  
νά δουλεύω

Τοῦ ζήτησα θάρρος,  
κι Αὐτός μοῦ ἔδωσε κινδύνους  
νά ξεπερνῶ.

Τοῦ ζήτησα ἀγάπη,  
κι Αὐτός μοῦ ἔδωσε  
προβληματικά ἄτομα νά βοηθῶ.

Τοῦ ζήτησα χάρες  
κι Αὐτός μοῦ ἔδωσε  
εὐκαιρίες νά ἐκμεταλλευτῶ.  
Ἄπ' ὅτι ζήτησα δέν πῆρα τίποτα,  
τίποτα ἀπό αὐτά πού ἤθελα.

Πῆρα ὅμως τά πάντα,  
αὐτά πού πραγματικά χρειαζόμουνα.

*Ἀπό τό διαδίκτυο*



(ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ-ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ-ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ 2012)



## Χειροτονία Διακόνου



Τό Σάββατο 6 Ὀκτωβρίου ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης μας κ. Ἀμφιλόχιος προεξήρχε τῆς Θείας Λειτουργίας στόν Ἱερό Μητροπολιτικό Ναό Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου, Κισάμου, κατά τήν διάρκεια τῆς ὁποίας τέλεσε τήν εἰς Διάκονον χειροτονία τοῦ κ. Ἰωάννου Τζωρτζάκη, πτυχιούχου Θεολογίας, διπλωματούχου Βυζαντινῆς Μουσικῆς, μεταπτυχιακοῦ φοιτητοῦ ἐπί πτυχίῳ, τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Α.Π.Θ, συμπροσευχομένου καί τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Λάμπης, Συβρίτου καί Σφακίων κ. Εἰρηναίου. Ὁ νέος Διάκονος στόν χειροτονητήριο λόγο του ἀναφέρθηκε, μέ πολλή συγκίνηση, στόν ἱερό πόθο τῆς ἱερωσύνης πού ἀπό παιδικῆς ἡλικίας εἶχε γεννηθεῖ στήν ψυχή του, στήν κλίση καί κλήση, ὅπως εἶπε, τῆς ἱερωσύνης καί εὐχαρίστησε ὅλους ἐκείνους πού συντέλεσαν, συνήργησαν καί στήριξαν τήν ἐπιλο-

γή καί ἱερή αὐτή ἐπιθυμία του. Ὁ Σεβ. Μητροπολίτης κ. Ἀμφιλόχιος στήν ἀντιφώνησή του ἀναφέρθηκε στήν μεγάλη δωρεά, τό χάρισμα τῆς ἱερωσύνης, τόν ισόβιο, προσωπικό ἀγώνα πού καλεῖται νά κάνει ὁ Κληρικός, γιά νά κρατήσει ζῶσα καί ἐνεργό τήν Χάρη τῆς ἱερωσύνης, καθώς, ὅπως εἶπε, δέν ἔχομε ἀνάγκη ἀπό ἀξίους, ἀλλά ἀπό ἀγίους Κληρικούς. Ὁμίλησε γιά τήν συνειδητή ἀπόφαση τοῦ νεοχειροτονηθέντος νά εἰσέλθει, ὡς ἄμισθος Κληρικός, στήν Ἐκκλησία καί σημείωσε πῶς στούς ἀβέβαιους καί χαλεπούς καιρούς μας εἶναι ἡ ὥρα νά ἔχομε ὡς ἐξασφάλιση τόν Θεό καί τήν πίστη μας. Συμβούλεψε τόν νέο διάκονο νά ἔχει πνεῦμα μαθητείας καί νά χαρακτηρίζεται ἀπό τόλμη: «Χρειάζεται τόλμη νά ζήσει κανεῖς συνεπῆ Χριστιανική ζωή σ'ένα κόσμo, ὅπου περισσεύει ἡ ἁμαρτία, μέ τήν ὁποία οἱ πάντες ἔχουν συμβιβαστεῖ, ἐνῶ κυριαρχοῦν οἱ πειρασμοί καί οἱ πνευματικές προκλήσεις. Χρειάζεται τόλμη νά φέρομε τό Εὐαγγέλιο τῆς ἐλπίδας σέ ὅσους ἔχει ἀδρανήσει ἡ πίστη. Χρειάζεται τόλμη νά προσπαθεῖ κανεῖς νά εἶναι ἀρεστός στόν Θεό καί ὄχι στούς ἀνθρώπους. Χρειάζεται λοιπόν νά τολμήσεις, καθώς καλεῖσαι νά διακονήσεις τόν λαό τοῦ Θεοῦ ὄχι μόνο στά σώματα πού πεινᾶνε, ἀλλά καί στίς ψυχές πού διψᾶνε τήν ἀλήθεια τοῦ Θεοῦ», ἀνέφερε χαρακτηριστικά ὁ Σεβασμιώτατος. Τό περιοδικό μας εὐχε-



ται στόν νέο Διάκονο τῆς Μητροπόλεώς μας ἀξία καί ἀγία διακονία.

## Ἐναρξη Λειτουργίας Νεανικῶν Συνάξεων

### Ἐορτή Ὁσίου Ἰωάννου τοῦ Ἐρημίτου



Ἡ Ἱερά Μητρόπολις μας ἔχει τήν μεγάλη εὐλογία καί χάρι νά φιλοξενεῖ ὄχι μόνον τόν τόπο τῆς ἀσκήσεως καί κοιμήσεως τῶν Ὁσίων ἐνενήκοντα καί ὀκτώ θεοφόρων Πατέρων, οἱ ὁποῖοι ἐτελειώθησαν στόν Ἄζωγυρέ Σελίνου, ὅπου καί τό μεγάλο προσκύνημά τους, ἀλλά καί τά Ἱερά τους Λείψανα. Ἡ Ἱερά Μνήμη τοῦ Ὁσίου Ἰωάννου τοῦ Ἐρημίτου καί τῶν σύν αὐτῷ Ὁσίων ἐνενήκοντα καί ὀκτώ Θεοφόρων Πατέρων ἐορτάστηκε σεμνοπρεπῶς στήν Μητροπολιτική μας περιφέρεια. Τό ἑσπέρας τῆς ἐορτῆς, 6 Ὀκτωβρίου, ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης μας κ. Ἀμφιλόχιος χοροστάτησε τοῦ Ἑσπερινοῦ στό ὁμώνυμο Ἱερό Προσκύνημα τοῦ Ὁσίου Ἰωάννου τοῦ Ἐρημίτου, στήν Μαραθοκεφάλα τῆς Ἑνορίας Σπηλιάς, ὅπου κατά τήν παράδοση καί διέμεινε ὁ Ὁσιος κατά τήν πορεία του ἀπό τόν Ἄζωγυρέ Σελίνου πρὸς τήν σημερινή Ἱερά Πατριαρχική Μονή Γουβερνέτου, ὅπου ἐκοιμήθη καί φυλάσσεται ἡ τιμία Κάρα Του. Τήν δέ κυριάνυμο ἡμέρα προεξῆρχε τῆς Θείας Λειτουργίας στό προσκύνημα τοῦ Ἄζωγυρέ. Πλῆθος πιστῶν προσῆλθαν τόσο στόν Ἑσπερινό, ὅσο καί στήν Θεία Λειτουργία.

Τό Σάββατο 20 Ὀκτωβρίου ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης μας κ. Ἀμφιλόχιος ἐπ' εὐκαιρία τῆς ἑναρξης τῆς νέας περιόδου λειτουργίας τῶν Νεανικῶν Συνάξεων τῆς Μητροπόλεώς μας «Ἡ Συντροφιά τῆς Χαρᾶς» τέλεσε Ἁγιασμό. Μέ μεγάλη χαρά χαιρέτισε καί καλωσόρισε στό «Τσατσαρωνάκειο» Πολύκεντρο τῆς Μητροπόλεώς μας, ὅπου καί θά φιλοξενοῦνται πλέον οἱ Συνάξεις, τά παιδιά καί ἀρκετούς γονεῖς πού ἦταν παρόντες. Ἡ προσέλευση παιδιῶν γιά τήν φετινή περίοδο, μεγαλύτερη ἀπό κάθε ἄλλη χρονιά, εὐχάριστη ἔκπληξη στίς δύσκολες ἐποχές μας, ἔδωσε τό ἔναυσμα στόν Ἐπίσκοπό μας στόν σύντομο χαιρετισμό του, ἀφοῦ εὐχαρίστησε τούς γονεῖς γιά τήν ἐμπιστοσύνη τους πρὸς τήν Ἐκκλησία, νά ἀναφερθεῖ στίς δράσεις τοῦ Τσατσαρωνάκειου Πολυκέντρου. *«Αὐτός ὁ χῶρος, σημείωσε, δημιουργήθηκε μέ πολλή ἀγάπη καί προσφέρεται στά νιάτα τοῦ τόπου καί τῆς εὐρύτερης περιοχῆς μας. Στόχος μας εἶναι νά λειτουργήσει ὡς μία ἀνοιχτή, ζεστή ἀγκαλιά, ὅπου ἡ νέα γενιά, μέσα ἀπό τίς δράσεις καί πρωτοβουλίες τοῦ Πολυκέντρου, νά μπορεῖ νά δημιουργεῖ, νά ὀνειρεύεται, νά ἀξιοποιεῖ δημιουργικά τόν ἐλεύθερο χρόνο της. Οἱ Νεανικές Συνάξεις, τά Ἐργαστήρια: (Θεάτρου, Ἁγιο-*

γραφίας, Πληροφορικής, Ψηφιδωτοῦ, τό Κοινωνικό Φροντιστήριο, τό Ψδεῖο τῆς Μητροπόλεως μας), οἱ Χορωδίες: (Βυζαντινή, Παιδική, Νεανική, Ἐνηλίκων), ἡ λειτουργία τοῦ Τηλεοπτικοῦ Σταθμοῦ «Κιβωτός», δράσεις πού ἤδη λειτουργοῦν στό Πολύκεντρο ὡς καί ὅτι ἄλλο ἐπιτρέπει ἡ Χάρις τοῦ Θεοῦ πιστεύομε ὅτι θά συμβάλλουν στήν δυνατότητα πνευματικῆς καί πολιτιστικῆς ἀναγέννησης τοῦ τόπου μας», σημείωσε ὁ Σεβασμιώτατος καλώντας Φορεῖς καί πρόσωπα νά ἀγκαλιάσουν τήν προσπάθεια αὐτή.

### Ἐπέτειος Ἐθνικῆς Ἑορτῆς τῆς 28ης Ὀκτωβρίου 1940



Ἡ ἑορτή τῆς Ἁγίας Σκέπης καί ἡ ἐπέτειος τῆς Ἐθνικῆς Παλιγγενεσίας ἐορτάσθηκε καί στήν Μητροπολιτική μας Περιφέρεια. Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης μας κ. Ἀμφιλόχιος προεξήρχε τῆς Θείας Λειτουργίας στόν Μητροπολιτικό μας Ναό, τέλεσε τήν Δοξολογία, τήν Ἐπιμνημόσυνο Δέηση στό Μνημεῖο Πεσόντων καί παρακολούθησε τήν Παρέλαση πού ἀκολούθησε. Στόν χαιρετισμό του κατά τήν ὥρα τῆς Δοξολογίας ἀναφερόμενος στό γεγονός τῆς ἡμέρας σημείωσε ὅτι ἡ ἐπέτειος τῆς 28ης Ὀκτωβρίου δέν εἶναι μία ἐθιμική ἐπανάληψη ἐνός ἱστορικοῦ γεγονότος τοῦ παρελθόντος, ἀλλά χρειάζεται νά νοηματοδο-

τήσει τό παρόν καί τό μέλλον τοῦ Ἑλληνισμοῦ. «Στήν ἐποχή μας εἶναι ἀνάγκη νά ὑψώσομε καί πάλι τό ἀνάστημά μας ἔναντι τῶν πάσης φύσεως κατακτητῶν καί νά βροντοφωνάξομε νέα "ΟΧΙ", στήν ἰσοπέδωση θεσμῶν, ἀξιῶν καί ἰδανικῶν, στήν προσπάθεια ἀφελληνισμοῦ τῆς Πατρίδας μας», σημείωσε ὁ Σεβασμιώτατος καλώντας σέ πνευματική ἀφύπνιση καί ἐγρηγορηση.

### Ἑορτή Ἁγίων Τεσσάρων Νεομαρτύρων



Προσκεκλημένος τοῦ Σεβασμιώτατου Μητροπολίτου Ρεθύμνης καί Αὐλοποτάμου κ. Εὐγενίου, ὁ Ἐπίσκοπός μας μετεῖχε στόν ἑόρτιο Ἑσπερινό καί στήν Λιτάνευση τῶν Τιμίων Καρῶν τῶν Ἁγίων Νεομαρτύρων Ἀγγελῆ, Γεωργίου, Μανουήλ καί Νικολάου τῶν ἐκ Μελάμπων ὀρμωμένων καί ἐν Ρεθύμνη μαρτυρησάντων, τό ἑσπέρας τῆς κυριωνύμου ἡμέρας τῆς ἑορτῆς τῆς 28<sup>ης</sup> Ὀκτωβρίου. Στήν Λιτάνευση ἐκτός τοῦ κυριάρχου Μητροπολίτου κ. Εὐγενίου, μετεῖχε καί ὁ Θεοφιλέστατος Χωροεπίσκοπος Μεσαορίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Κύπρου, κ. Γρηγόριος.

### Προσκυνηματική Ἐκδρομή στῆς Ἀλησμόνητες Πατρίδες

Ἡ Μητρόπολις μας ὀργάνωσε, ἀπό 29 Ὀκτωβρίου ἕως 6 Νοεμβρίου 2012 προσκύ-





νημα σέ Κωνσταντινούπολη-Πριγκηπονήσια. Οί ὀγδόντα καί πλέον ἐκδρομεῖς, μέ ἐπικεφαλῆς τόν Σεβ. Μητροπολίτη μας κ. Ἀμφιλόχιο, εἶχαν τήν μεγάλη εὐλογία καί χαρά νά προσκυνήσουν τά ἅγιασμένα καί ἱερά χώματα καί προσκυνήματα τῆς Βασιλίδας τῶν πόλεων, τῆς Κωνσταντινούπολης, νά λάβουν τήν εὐχή καί εὐλογία τοῦ Οἰκουμενικοῦ μας Πατριάρχου κ.κ. Βαρθολομαίου, νά λειτουργηθοῦν στήν Ἱ. Μονή Ἁγίας Τριάδος Χάλκης καί νά ψάλλουν τόν Ἀκάθιστο Ὑμνο στόν ἱστορικό Ναό τῶν Βλαχερνῶν. Ἡ τοῦ Θεοῦ Σοφία, γνωστή ὡς Ἁγία Σοφία, ἡ Ἱερά Μονή Παναγίας Μπαλουκλιώτισσας, ὁ Πατριαρχικός Ναός τοῦ Ἁγίου Γεωργίου, ἡ Ἱερά Θεολογική Σχολή Χάλκης, ἡ Μονή τῆς Χώρας, ὁ Βόσπορος, ὡς καί ἄλλοι τόποι ἀναφορᾶς τῆς Ρωμιοσύνης καί τοῦ Βυζαντίου ὑπῆρξαν τόποι προορισμοῦ. Τά αἰσθήματα καί συναισθήματα ἀναμικτα, καθῶς ἡ ἀναφορά στά ἱστορικά γεγονότα τῆς ἐποχῆς ξύπνησαν μνήμες καί ἀφύπνισαν συνειδήσεις. Ἡ συνάντηση μέ τόν Πατριάρχη τοῦ Γένους μας, θεσμός βαρύτιμης κληρονομιάς δεκαεπτᾶ αἰῶνων, ἡ ἀπλότητα καί ἐγκαρδιότητα μέ τήν ὁποία δέχθηκε τούς προσκυνητές τῆς Μητροπόλεώς μας, ἡ ἀναφορά Του στήν πρόσφατη ἐπίσκεψή Του στήν Μητροπολιτική μας περιφέρεια, στήν Ὁρθόδοξη Ἀκαδημία Κρήτης καί τήν Κίσαμο ὅπου ἐγκαίνιασε τό «Τσατσαρωνάκειο» Πολύκε-

ντρο τῆς Μητροπόλεώς μας, συγκίνησαν ὅλους τούς παρόντες. Οἱ ἐκδρομεῖς ὀδεύοντας πρός τήν Κωνσταντινούπολη εἶχαν τήν εὐλογία νά προσκυνήσουν τήν Ἱερά καί Θαυματουργό Εἰκόνα τοῦ «Ἄξιόν Ἔστι» πού τίς ἡμέρες αὐτές εἶχε ἐκτεθεῖ πρός προσκύνηση στόν Ἱ.Ναό Ἁγίου Δημητρίου, Θεσσαλονίκη, ὡς ἐπίσης καί τόν τάφο τοῦ Γέροντος Παΐσιου, ὁ ὁποῖος εὐρίσκεται στήν Ἱ. Μονή Ἁγ. Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου καί Ἁγ. Ἀρσενίου, στήν Σουρωτή.

## Ἑορτή Ἁγίου Μηνᾶ



Προσκεκλημένος τοῦ Σεβασμιωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Κρήτης κ. Εἰρηναίου, ὁ Ἐπίσκοπός μας μετεῖχε εἰς τήν Ἱερά Πανηγυρῆ τοῦ Ἁγίου ἐνδόξου Μεγαλομάρτυρος Μηνᾶ, προστάτου τοῦ Ἡρακλείου. Τῆς Θείας Λειτουργίας προεξῆρχε ὁ Σεβασμιώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Κρήτης κ. Εἰρηναῖος, συλλειτουργούντων Ἀρχιερέων τῆς Μεγαλονήσου. Ἀκολούθησε ἡ λιτάνευση τῆς Θαυματουργοῦ Εἰκόνας καί τῶν Ἱερῶν Λειψάνων τοῦ Ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Μηνᾶ στήν πόλη τοῦ Ἡρακλείου, μέ τήν συμμετοχή τῶν Ἀρχῶν τοῦ τόπου καί πλήθους κόσμου.

## Ἑορτή Ἁγίου Ματθαίου

Προσκεκλημένος τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Κυδωνίας καί Ἀποκορώνου κ.





Δαμασκηνού, ὁ Σεβ. Μητροπολίτης μας κ. Ἀμφιλόχιος μετείχε τῆς ἐορτῆς τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου καί Εὐαγγελιστοῦ Ματθαίου, προστάτου καί ἐφόρου τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Σχολῆς Κρήτης. Τῆς Θείας Λειτουργίας προεξήρχε ὁ Σεβασμιώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Κρήτης κ. Εἰρηναῖος, συλλειτουργούντων τῶν Σεβ. Μητροπολιτῶν Λάμπης, Συβρίτου καί Σφακίων κ. Εἰρηναίου καί τοῦ Ἐπισκόπου μας. Τῆς Θείας Λειτουργίας ἀκολούθησε λιτάνευσις τῆς Ἱερᾶς Εἰκόνος στούς χώρους τῆς Σχολῆς.

### Παρουσίαση Βιβλίου

Τό ἑσπέρας τῆς 16<sup>ης</sup> Νοεμβρίου στήν αἴθουσα πολλαπλῶν χρήσεων τοῦ Τσατσαρωνάκειου Πολυκέντρου τῆς Μητροπόλεώς μας, ἡ Μητρόπολις μας ὀργάνωσε τήν παρουσίαση τοῦ βιβλίου τοῦ κ. Γεωργίου Πευκιανάκη, Φιλολόγου - τ. Λυκειαρχοῦ, μέ τίτλο: «*Τοῦ Κόσμου Κρήτη-Ρουκάκα-Χρυσοπηγή Σητείας, Κίσαμος*», ὑπό

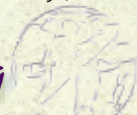


τήν εὐθύνη καί αἰγίδα τῆς Μητροπόλεώς μας. Τό βιβλίον ἀποτελεῖ κατάθεση βιωμάτων καί ἐμπειριῶν τοῦ συγγραφέα ἀπό τόν τόπο καταγωγῆς του, τήν Ρουκάκα-Χρυσοπηγή Σητείας ὡς καί τόν τόπο διαμονῆς του, τήν Κίσαμο. Ὁ συγγραφέας, μέ τόν ἰδιαίτερα χαρισματικό λόγο πού τόν χαρακτηρίζει, καταθέτει μέ τρόπο γλαφυρό καί μοναδικό βιώματα καί ἐμπειρίες ζωῆς, πρόσωπα καί γεγονότα, ἀλήθειες καί ὁμορφιές ξεχασμένες τῆς ζωῆς. Ὁ Σεβασμιώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Κρήτης κ. Εἰρηναῖος, ὁ Ἀντιπεριφερειάρχης Χανίων, ἐκπρόσωποι τῆς Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως, τῆς Ἐκπαίδευσης, Φορέων καί πλῆθος κόσμου προσῆλθαν στήν ἐν λόγω παρουσίαση. Ὁ συντονισμός καί ἡ παρουσίαση τοῦ βιβλίου ἐγίνε μέ τρόπο ἀριστοτεχνικό ἀπό τούς κ. Ἀντώνιο Βακάκη - Θεολόγο, κ. Ἀργυρώ Δελῆ - φιλόλογο καί κ. Μαρία Κρέτση - φιλόλογο.

### Μνήμη Θυμάτων Τροχαίων Δυστυχημάτων



Μέ τήν εὐκαιρία τῆς παγκόσμιας ἡμέρας μνήμης ἀπό τόν ΟΗΕ Θυμάτων Τροχαίων Δυστυχημάτων ὁ Σεβ. Μητροπολίτης μας κ. Ἀμφιλόχιος ἱερούργησε, τήν Κυριακή 18 Νοεμβρίου στόν Ἱ. Προσκυνηματικό Ναό Ἁγίου Χριστοφόρου, ὁ ὁποῖος εὐρίσκεται ἐντός του Πάρκου «Χρῆστος Πολέντας»,



τό ὁποῖο εἶναι ἀφιερωμένο στήν μνήμη τῶν θυμάτων τροχαίων δυστυχημάτων τοῦ Νομοῦ μας καί ὄχι μόνον. Τήν Δευτέρα, 19 Νοεμβρίου, στήν Ὁρθόδοξο Ἀκαδημία Κρήτης, μέ τήν συμμετοχή ἑκατοντάδων μαθητῶν Γυμνασίων καί Λυκείων τῆς εὐρύτερης περιοχῆς, πραγματοποιήθηκε προβολή ὀπτικοακουστικοῦ ὑλικοῦ πού ἀφοροῦσε τροχαῖα δυστυχήματα καί τίς ὀλέθριες συνέπειές τους, ἐνῶ παράλληλα ἔγιναν ὁμιλίες ἀπό εἰδικούς μέ τό ἴδιο θέμα. Προκειμένου δέ νά εὐαισθητοποιηθεῖ ἀκόμα περισσότερο ἡ νεολαία στό θέμα μέ τόσο σοβαρές καί τραγικές συνέπειες τῶν τροχαίων δυστυχημάτων, ἀποφασίστηκε ἀπό τούς διοργανωτές ἡ διενέργεια Πανελληνίου μαθητικοῦ διαγωνισμοῦ γιά τήν ἀνάδειξη τοῦ καλύτερου τηλεοπτικοῦ, ραδιοφωνικοῦ καί ἔντυπου (ἀφίσσα) μηνύματος σχετικά μέ τήν πρόληψη καί ἀποφυγή τροχαίων ἀτυχημάτων. Ἀρωγοί στήν ὄλη αὐτή προσπάθεια καί δράση μαζί μέ τήν Ἱερά Μητρόπολή μας εἶναι: ἡ Περιφέρεια Κρήτης-Π.Ε. Χανίων, ὁ Δήμος Πλατανιά καί ὁ Σύλλογος Ἀρωγῆς Οἰκογενειῶν θυμάτων Τροχαίων Δυστυχημάτων «Ὁ Ἅγιος Χριστόφορος».

### Ἑορτή Εἰσοδίων τῆς Θεοτόκου

Προσκεκλημένος τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Ρεθύμνης καί Αὐλοποτάμου κ. Εὐγενίου, ὁ Ἐπίσκοπος μας μετεῖχε στήν

πανήγυρη τοῦ Ἱεροῦ Μητροπολιτικοῦ Ναοῦ τῆς Μητροπόλεως Ρεθύμνης. Συλλειτουργῆσε μετά τοῦ Ποιμενάρχου τῆς πόλεως τῶν Ρεθυμνίων, ἔλαβε μέρος στήν Δοξολογία τῆς ἑορτῆς τῶν Ἐνόπλων Δυνάμεων καί παρευρέθηκε στό Τρισάγιο πού ἀκολούθησε στό Μνημεῖο Πεσόντων τῆς πόλεως τοῦ Ρεθύμνου. Τοῦ Ἑσπερινοῦ τῆς ἑορτῆς, κατόπιν εὐγενικῆς προσκλήσεως τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Κυδωνίας καί Ἀποκορώνου κ. Δαμασκηνοῦ, χοροστάτησε στόν ἐπίσης ἑορτάζοντα Ἱ. Μητροπολιτικό Ναό τῆς ὁμορῆς Μητροπόλεως. Συγκινητική ἦταν ἡ προσέλευση τοῦ πλήθους τῶν προσκυνητῶν, τόσο κατά τήν παραμονή τῆς ἑορτῆς, ὅσο καί κατά τήν κυριώνυμο ἡμέρα, οἱ ὁποῖοι προσέτρεξαν νά ζητήσουν τίς πρεσβεῖες, τίς εὐχές καί τήν προστασία τῆς γλυκιᾶς μας Παναγίας, τῆς μόνης Ἐλπίδας καί Ζωῆς, στήν ἀπέλπιδα πραγματικότητα καί καθημερινότητα τοῦ βίου μας.

### Ἑορτή Ἁγίου Ἀμφιλοχίου

Τήν 23<sup>η</sup> τοῦ μηνός Νοεμβρίου, ἑορτή τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρός ἡμῶν Ἀμφιλοχίου Ἐπισκόπου Ἰκονίου, ἑόρτασε τά ὀνομαστήριά του ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης μας κ. Ἀμφιλόχιος. Ὁ Σεβασμιώτατος, συμμεριζόμενος τίς δοκιμασίες καί δυσκολίες τῶν καιρῶν μας καί συμπάσχοντας μέ τούς ἀνθρώπους τοῦ τόπου καί τῆς εὐρύτερης



περιοχής, δέν δέχθηκε επίσκεψεις στο Ἐπισκοπεῖο, οὔτε παρέθεσε τήν εἰθισμένη ἑόρτια τράπεζα. Τό μεσημέρι τῆς ἑορτῆς παρέθεσε γεῦμα ἀγάπης στους τροφίμους τοῦ Ἄννουσακείου Ἰδρύματος τῆς Μητροπόλεώς μας. Τοῦ Ἑσπερινοῦ τῆς ἑορτῆς, Πέμπτη 22 Νοεμβρίου, χοροστάτησε στόν Ἱερό Ναό Ἀναλήψεως τοῦ Σωτῆρος Καντάνου Σελίνου, τήν δέ κυριώνυμο ἡμέρα προεξήρχε τῆς Θείας Λειτουργίας στήν Ἱερά Πατριαρχική Μονή Ὁδηγητρίας Γωνιάς Κολυμβαρίου.

### Ἑορτή Ἁγίου Στυλιανοῦ



Κατά τήν ἑορτή τοῦ Ὁσίου Πατρός ἡμῶν Στυλιανοῦ τοῦ Παμφλαγόνος ἑορτάζει καί τό παρεκκλήσιο πού βρίσκεται ἐντός του «Φαλδάμειο Οἰκῆματος» τῆς Μητροπόλεώς μας. Τοῦ Ἑσπερινοῦ καί τῆς Θείας Λειτουργίας χοροστάτησε ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης μας κ. Ἀμφιλόχιος. Μετά τήν Θεία Λειτουργία τέλεσε Τρισάγιο ὑπέρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς τοῦ μακαριστοῦ Στυλιανοῦ Φαλδαμῆ, μεγάλου εὐεργέτου καί δωρητοῦ τῆς Μητροπόλεώς μας.

### Ἑορτή Ἁγίου Ἀποστόλου Ἀνδρέου (Θρονική Ἑορτή)

Μέ τήν δέουσα ἐκκλησιαστική τάξη ἡ Πρωτόθρονος Ἐκκλησία τῆς Κωνσταντινουπόλεως ἑόρτασε, στό Φανάρι, τήν



μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Ἀνδρέου τοῦ Πρωτοκλήτου, θρονική ἑορτή τοῦ Οἴκου-μενικοῦ μας Πατριαρχείου. Ἀρχιερεῖς τοῦ κλίματος τοῦ Οἰκουμενικοῦ Θρόνου ἀπό τίς ἀνά τήν Οἰκουμένη Ἐκκλησιαστικές δικαιοδοσίες τῆς διασποράς, ἐκπρόσωποι ἄλλων Ἐκκλησιῶν, τῆς Ρωμαιοκαθολικῆς Ἐκκλησίας, κυβερνήσεων καί διπλωμάτες καθώς καί πλῆθος πιστῶν συνέρρευσαν στήν θρονική ἑορτή τῆς Μητρός Ἐκκλησίας. Στήν πανηγυρική Θεία Λειτουργία πού τελέστηκε στόν Πάνσεπτο Πατριαρχικό Ναό τοῦ Ἁγίου Γεωργίου προεξάρχοντος τοῦ Παναγιωτάτου Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου κ.κ. Βαρθολομαίου, συμμετεῖχε μεταξὺ ἄλλων Ἀρχιερέων καί ὁ Σεβ. Μητροπολίτης μας κ. Ἀμφιλόχιος ἐκ μέρους τῆς Ἐκκλησίας Κρήτης, ὡς Συνοδικός Ἱεράρχης τῆς περιόδου αὐτῆς. Τήν ἀντιπροσωπεῖα τῆς Ἐκκλησίας Κρήτης στήν θρονική ἑορτή ἀποτελοῦσαν οἱ Σεβ. Μητροπολίτες Ρεθύμνης καί Αὐλοποτάμου κ. Εὐγένιος, ὁ ὁποῖος καί προσεφώνησε τόν Παναγιώτατο τό ἑσπέρας τῆς ἑορτῆς στήν αἴθουσα τοῦ θρόνου, ὁ Σέβ. Μητροπολίτης μας κ. Ἀμφιλόχιος καί ὁ Ἀρχιγραμματεὺς τῆς Ἱ. Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας Κρήτης Παν/τος Ἀρχιμ. κ. Κύριλλος Διαμαντάκης.

### Ἱερατική Σύναξις

Τήν Δευτέρα, 10 Δεκεμβρίου 2012, πραγματοποιήθηκε στό «Φαλδάμειο Οἰκῆμα»

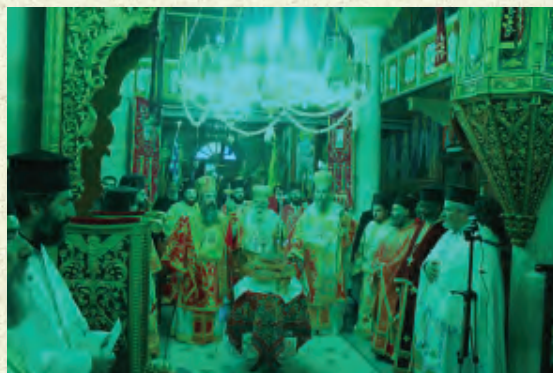




της Μητροπόλεώς μας Σύναξη τῶν Ἱερέων μας. Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης μας κ. Ἀμφιλόχιος ἀφοῦ χαιρέτισε καί καλωσόρισε τούς Κληρικούς μας, ἀνακοίνωσε καί ἐπίσημα τό μεγάλο γεγονός Ἁγιοκατάταξης τοῦ Ὁσίου Νικηφόρου τοῦ Λεπρού (κατά κόσμον Νικολάου Τζανακάκη), ὁ ὁποῖος ἔλκει τήν καταγωγή του ἀπό τό χωριό Σηρικάρι τῆς Μητροπόλεώς μας. Ἀναφέρθηκε στήν μεγάλη εὐλογία καί χαρά τῆς τοπικῆς καί ὄχι μόνον Ἐκκλησίας γιά τήν Ἁγιοκατάταξη τοῦ Ὁσίου Νικηφόρου τοῦ Λεπρού. Ἐνημέρωσε ἐπίσης τούς Ἱερεῖς μας γιά τό νέο σύστημα Ἀξιολόγησης τῶν Κληρικῶν, τό ὁποῖο ἰσχύει ἀπό 1ης Ἰανουαρίου 2013 καί ἀκολούθησε συζήτηση γιά διάφορα θέματα πού ἀπτονται τῆς διακονίας τῶν Κληρικῶν μας σέ σχέση μέ τίς ὀλοένα αὐξανόμενες ἀνάγκες τῶν καιρῶν. Στήν συνέχεια ὁ λόγος δόθηκε στόν ὀρισθέντα ὀμιλητή τῆς Συνάξεως, Πανσο. Ἀρχιμανδρίτη π. Εἰρηναῖο Μπατσάκη, Προϊστάμενο τοῦ Ἱ. Μητροπολιτικοῦ μας Ναοῦ καί Δ/ντή τοῦ Ἱδ. Γραφείου τοῦ Σεβασμιωτάτου, ὁ ὁποῖος μίλησε μέ θέμα: «*Παλαιές καί Νεώτερες Διατάξεις στήν τέλεση τῆς Θείας Λειτουργίας*». Στήν ιδιαίτερα ἐπιμελημένη ὀμιλία του ὁ ὀμιλητής ἀναφέρθηκε στήν ἱστορική ἐξέλιξη τῆς Θείας Λειτουργίας καί τίς ἰσχύουσες τυπικές Διατάξεις αὐτῆς. Μίλησε γιά τήν ἀγιότητα βίου πού χρειάζεται νά χαρα-

κτηρίζει τούς λειτουργούς, τούς ὁποίους χαρακτήρισε «*καταγωγή τοῦ Ἁγίου Πνεύματος*», τόν φόβο, ἀλλά καί τήν ἀγάπη πρὸς τόν Θεό, τήν Ποιμαντική μέριμνα πού ὀφείλει νά χαρακτηρίζει τήν Κληρική διακονία, ἀλλά καί τήν ἀπουσία τῆς εὐχαριστιακῆς ποιμαντικῆς, τήν διαφορά λειτουργῶν ἀπό Ποιμένων, ὡς καί τήν κατάλληλη προετοιμασία πού ὀφείλει νά κάνει ὁ Κληρικός πρὶν τήν τέλεση τῆς Θείας Λειτουργίας. Ἀκολούθησε συζήτηση ἐπὶ τοῦ θέματος καί τήν Σύναξη ἔκλεισε ὁ Σεβ. Μητροπολίτης μας, ὁ ὁποῖος εὐχήθηκε γιά τίς ἐπικείμενες ἑορτές τοῦ Ἁγίου Δωδεκαημέρου.

### Ἑορτή Ἁγίου Σπυρίδωνος



Κατά τήν ἑορτή τοῦ Ἁγίου Σπυρίδωνος, Ἐπισκόπου Τριμουθῶντος, προστάτου καί πάτρωνος τῆς Κισάμου, ἑορτάζει καί ὁ ἱστορικός ὀμώνυμος Ἱερός Καθεδρικός Ναός τῆς ἔδρας τῆς Μητροπόλεώς μας, στήν Κίσαμο. Τοῦ Ἑσπερινοῦ χοροστάτησε ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Λάμπης, Συβρίτου καί Σφακίων κ. Εἰρηναῖος καί ὀμιλήσε ὁ Πανσο. Ἀρχιμανδρίτης κ. Τίτος Ταμπακάκης, Ἱεροκήρυκας τῆς Ἱ.Μ. Πέτρας καί Χερρονήσου, μέ θέμα: «*Ὁ Ἅγιος Σπυρίδων ὡς Ποιμὴν ἀγαθός*». Στήν μεστή νοημάτων ὀμιλία του ὁ ὀμιλητής ἀναφέρθηκε στήν παρουσία καί παρρησία τοῦ Ἁγίου Σπυρίδωνος

καί τήν εὐλογία καί χαρά ενός τόπου νά τιμᾶ καί νά εὐλαβεῖται τούς Ἁγίους. Τῆς Θείας Λειτουργίας τῆς κυριωνύμου ἡμέρας προεξῆρχε ὁ Σέβ. Ἀρχιεπίσκοπος Κρήτης κ. Εἰρηναῖος συλλειτουργούντων τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Ρεθύμνης καί Αὐλοποτάμου κ. Εὐγενίου καί τοῦ Ἐπισκόπου μας. Τῆς Θείας Λειτουργίας ἀκολούθησε λιτάνευσις τοῦ Ἱεροῦ Λειψάνου καί τῆς Θαυματουργοῦ Εἰκόνας τοῦ Ἁγίου. Συγκινητική ὑπῆρξε ἡ συμμετοχή πλήθους πιστῶν ἀπό τήν εὐρύτερη περιοχή τῆς Μητροπολιτικῆς μας περιφέρειας, καί ὄχι μόνον, τόσο στόν Ἑσπερινό, ὅσο καί τήν κυριώ- νυμο ἡμέρα.

### Χριστουγεννιάτικη Ἐκδήλωση Νεανικῶν Συνάξεων



Οἱ Νεανικές Συνάξεις τῆς Μητροπόλεώς μας «Ἡ Συντροφιά τῆς Χαρᾶς», οἱ ὁποῖες ἀριθμοῦν πλέον τῶν ἑκατό παιδιῶν (Δημοτικού-Γυμνασίου) καί δραστηριοποιοῦνται κάθε Σάββατο ἀπόγευμα στό «Ἰσακσαρωνάκειο» Πολύκεντρο τῆς Μητροπόλεως μέ τήν εὐθύνη δεκαπέντε (15) ἐθελοντριῶν ἐκπαιδευτικῶν, παρουσίασαν τήν Κυριακή 16 Δεκεμβρίου 2012 τήν Χριστουγεννιάτικη ἐκδήλωσή τους. Ἡ ἐκδήλωση, ἡ ὁποία φιλοξενήθηκε στήν αἴθουσα πολλαπλῶν χρήσεων τοῦ «Ἰσακσαρωνάκειο» Πολυκέν- τρου, περιελάμβανε τήν διασκευή ενός ἔργου τοῦ Jeff Brumbeau «*Τό Δῶρο καί*

*τό ταξίδι τῆς Παπλωματοῦς*», πού μιλά γιά τήν δύναμη καί τό μεγαλεῖο τῆς προ- σφορᾶς. Τά παιδιά, σέ συνεργασία μέ τίς ἐθελόντριες δασκάλες τους, δούλεψαν μέ πολύ κέφι καί μεράκι τό θεατρικό αὐτό δρώμενο καί κατέπληξαν μέ τόν αὐθορμη- τισμό, τήν χάρη καί τόν ἐνθουσιασμό τους τό ἀκροατήριό πού ὑπερέβαινε τά τρια- κόσια ἄτομα. Ὁ Σεβασμιώτατος κ. Ἀμφι- λόχιος εὐχαρίστησε τούς γονεῖς πού, ὅπως εἶπε, ἐμπιστεύονται τά παιδιά τους στήν ἀγκάλη τῆς Ἐκκλησίας καί τίς ἐθελόντριες ἐκπαιδευτικούς πού ἔχουν ἀναλάβει μέ περισσή ἀγάπη καί φροντίδα τήν δράση αὐτή τῆς Μητροπόλεώς μας.

### Ἑορταστική Ἐκδήλωση Ὠδείου



Τήν Δευτέρα 17 Δεκεμβρίου 2012 στήν αἴθουσα πολλαπλῶν χρήσεων τοῦ «Ἰσακσαρωνάκειο» Πολυκέντρου τῆς Μητρο- πόλεώς μας, πραγματοποιήθηκε ἡ Χρι- στουγεννιάτικη ἐκδήλωση τοῦ Ὠδείου τῆς Μητροπόλεώς μας, στήν ὁποία ἔλαβαν μέρος οἱ Σχολές: Βυζαντινῆς Μουσικῆς, Παραδοσιακῆς Μουσικῆς, Παραδοσιακῆς Κρητικῆς Μουσικῆς, Ἀρμονίου, Πιάνου καί Κλασικῆς Κιθάρας. Ἡ ἐκδήλωση περιελά- μβανε ὕμνους τῆς περιόδου τοῦ Ἁγίου Δω- δεκαημέρου, Παραδοσιακά Κάλαντα ἀπό διάφορα μέρη τῆς Ἑλλάδας, Κάλαντα τῆς Κρήτης καί Ριζίτικο Χριστουγέννων. Οἱ μα- θητές τῶν Σχολῶν Ἀρμονίου, Πιάνου καί

Κλασικής Κιθάρας παρουσίασαν έπίκαιρα μουσικά κομμάτια. Ο Σεβασμιώτατος κ. Άμφιλόχιος, στό τέλος τής εκδήλωσης, άφου εύχαρίστησε τόσο τίς χορωδίες Βυζαντινής, Παραδοσιακής καί Κρητικής Μουσικής γιά τήν άριστοτεχνική άπόδοση τών Ύμνων καί τών Καλάντων, όσο καί τίς λοιπές Σχολές, ώς καί τούς δασκάλους του Ώδειου, οί όποιοι, όπως εΐπε συνεχίζουν μέσα άπό τόν επαγγελματισμό τους νά συμβάλλουν στήν ποιοτική άναβάθμιση του Ώδειου τής Μητροπόλεως, κατέληξε λέγοντας: «Έάν, όπως λένε, Μουσική σημαίνει πολιτισμός καί κόσμος δίχως σύνορα, αυτόν τό πολιτισμό πιστεύομε ότι μέσω του Ώδειου τής Μητροπόλεώς μας προάγομε καί καλλιεργοῦμε. Χαιρόμεθα πού τό Ώδειο μας, τό όποιο άριθμεί περί τούς έκατό μαθητές καί μαζί μέ τίς Χορωδίες ύπερβαίνει τούς τριακόσιους, λειτουργεί ώς κύταρρο πολιτισμοῦ γιά τόν τόπο καί τούς άνθρώπους του».

### Χριστουγεννιάτικη Θεία Λειτουργία



Στό άγιοβάδιστο σπήλαιο του Όσίου Ίωάννη του Έρημίτη, στήν Μαραθοκεφάλα

του Δημοτικού Διαμερίσματος Κολυμβαρίου, ο Σεβ. Μητροπολίτης μας κ. Άμφιλόχιος τέλεσε τήν Θεία Λειτουργία τών Χριστουγέννων, τό βράδυ τής παραμονής. Η βιωματική συμμετοχή στήν Χριστουγεννιάτικη Νυκτερινή αυτή Θεία Λειτουργία, σε συνδυασμό μέ τήν άναπαράσταση τής φάτνης όπου γεννήθηκε ο Χριστός, μέ πρόβατα, βοσκούς, φωτιές, σήμαντρα καί τό άστέρι νά λάμπει στήν κορυφή τής σπηλιάς, μετέφεραν νοητά τό πλήθος τών πιστών πού, παρά τό ψύχος μετείχε, νοητά στήν Βηθλεέμ.

### Χριστουγεννιάτικα Κάλαντα



Τίς παραμονές τών Χριστουγέννων καί του νέου έτους γέμισε τό «Φαλδάμειο Οΐκημα» άπό μελωδικές φωνές πού έψαλαν τά καθιερωμένα κάλαντα στον Σεβ. Μητροπολίτη μας. Η μουσική μπάντα τής Μητροπόλεως καί του Δήμου, ομάδες άπό Σχολεία, τόν Στρατό, Παραδοσιακούς Συλλόγους, καί πολλά παιδιά, μικρά καί μεγαλύτερα, μετέφεραν μέ τόν δικό τους τρόπο τό μήνυμα τών ήμερών.



# ΔΩΡΕΕΣ

## ΥΠΕΡ ΤΩΝ ΙΔΡΥΜΑΤΩΝ ΤΗΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΜΑΣ



Αργυρώ Κοτσιφάκη, εις μνήμην Εὐαγγέλου καὶ Περικλεους Μπαχουντάκη .....	30€	Σύλλογος Κισαμιτῶν Ἀττικῆς .....	150€
Αἰδεσιμολ. Εὐάγγελος Σφακιανάκης .....	300€	Περσεφὼνη Κουνιάκη .....	30€
Εἰς μνήμην Νικολάου Πετράκη, ἡ οἰκογένειά του .....	200€	Γεωργία Πολυκανδρίτη .....	50€
Ἰωάννα Ζουρίδη, εις μνήμην Νικολάου & Παρασκευῆς Ζουρίδη .....	100€	Εἰς μνήμην Θεοδώρου Καπῆ, τὰ ἀδέλφια καὶ τὰ ἀνήψια του .....	500€
Θεόδωρος Ἀποστολάκης .....	200€	Νικόλαος & Μαρία Βαβουλέ, εις μνήμην Θεοδώρου Καπῆ .....	100€
Εἰς μνήμην Ἄννας Ρενιέρη, ἡ οἰκογένειά της .	100€	Ἰ. Μονὴ Γωνιάς .....	2.000€
Εὐαγγελία Φαζάκη, εις μνήμην συζύγου της .	300€	Στυλιανὴ Τζατζάνη, εις μνήμην Ἐμμανουὴλ Τζατζάνη .....	50€
Βασιλικὴ Μαυρομάτη εις μνήμην συζύγου της .....	50€	Κωνσταντῖνος Ἀντ. Παπαδάκης, εις μνήμην γονέων του .....	50€
Ἐλευθερία Περουλάκη .....	50€	Γεωργία Φαραντάκη .....	80€
Πρεσβυτέρα Βασιλικὴ Σηφοδοσκαλάκη, εις μνήμην πατρός της Ἰωάννου Σηφοδοσκαλάκη .....	200€	Ἀνώνυμη .....	100€
Ἐμμανουὴλ Καλογριδάκης, εις μνήμην συζύγου του Χριστίνης Καλογριδάκη .....	200€	Ἰωάννης Χαλαζωνίτης .....	30€
Δήμητρα Κατζουράκη .....	100€	Ἀρχόντισσα Πατσουράκη .....	50€
Μαρία Δασκαλάκη εις μνήμην καὶ ἀντί στεφάνου Ἰωάννου Σηφοδοσκαλάκη .....	100€	Παρθενόπη Καμπουράκη, εις μνήμην συζύγου της Κων/νου καὶ κόρης της Ἑλένης. 100€	
Ἐμμανουὴλ Μαλαθράκης .....	100€	Μαρία Δερουκάκη .....	200€
Αἰκατερίνη Καστανάκη .....	50€	Αργυρῶ Κατζουράκη .....	200€
Ἀνώνυμος .....	50€	Χρυσὴ Φουντουλάκη, εις μνήμην γονέων καὶ ἀδελφῶν Διονυσίου & Χρυσῆς Φουντουλάκη .....	100€
Ἐρμιόνη Ἀντ. Μυλωνάκη, εις μνήμην κουμπάρου της Ἰωάννου Μιχ. Τσιμπλάκη .....	200€	Εὐθύμιος Τρουλλινός .....	100€
Ἐνορία Ἀζωγυρὲ Σελίνου .....	150€	Ἐλευθερία Περουλάκη .....	50€
Ἐνορία Κακοδικίου .....	150€	Εἰς μνήμην Ἐμμανουὴλ Ζ. Κουτσουρελάκη, ἡ οἰκογένειά του .....	50€
Ἰερά Μονὴ Παρθενῶνος .....	100€	Στυλιανός Στυλιανουδάκης .....	100€
Σύλλογος Γυναικῶν Κολυμβαρίου .....	100€	Ἀριστέα Ἀνδρονικάκη .....	100€
Ἐνορία Ταυρωνίτη-Πολεμαρχίου .....	100€	Εἰς μνήμην Ἡλίας Κακαουνάκη ἡ οἰκογένεια του .....	150€
Ἐνορία Παλαιοχώρας .....	150€	Αἰκατερίνη Καστανάκη, εις μνήμην συζύγου της .....	50€
Ἀνώνυμος .....	2.000€	Ἐνορία Παλαιοχώρας .....	150€
Ἰερά Μονὴ Γωνιάς .....	10.000€	Δήμητρα Ἀποστολάκη .....	50€
Γεώργιος Πευκιανάκης .....	400€	Παρθενόπη Καμπουράκη .....	30€
Μαρία Τερεζάκη .....	50€		
Γεώργιος Τερεζάκης .....	40€		
Ἐνορία Πύργου Κισάμου .....	100€		
Κωνσταντῖνος Βαρδαλάκης .....	50€		
Εἰρήνη Μαρκατάτου-Σεργεντάνη .....	100€		
Δημήτριος Τσαλαπάκης .....	100€		
Ἀνώνυμος .....	100€		
Ἰ. Μονὴ Γωνιάς .....	3.000€		

